அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ ஶ்ரீ: ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஶ்ரீஜக³த்³கு³ருக்³ரந்த²மாலா

॥ प्रौढानुभूतिः ॥

ப்ரௌடா⁴னுபூ⁴தி:

ஶ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்
ஶ்ரீரங்கம்.
1965

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை.

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹா ஸந்நிதானம் அவர்களின் பரமானுக்ரஹத் தால் பிரசுரிக்கப்பட்டுவருகின்ற ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலையில் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதா சார்யார் அருளிய கிரந்தங்களில் **ப்ரௌடா⁴னுபூ⁴தி:** என்ற பிரகரணத்துக்கு வழக்கம் போல பதவுரை பொழிப்புரை, விரிவுரைகளுடன் வெளிவந்துள்ளன.

ப்ரௌடா⁴னுபூ⁴தி: மஹாவாக்யம் மூலமாக ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்று ஜீவன் முக்தி நிலையில் இருக்கும் ஓர் மஹான் தன்னுடைய ஞானனந்த நிலையை எடுத்துக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது இந்நூல்.

இந்த நூல் உருவத்தில் சிறியவையாக இருந்தபோதிலும் ஏராளமான கருத்து க்கள் உள்ளடங்கியுள்ளன. இவைகளையெல்லாம் மிகத்தெளிவாகவும் யாவரும் சுலபமாக அறிந்துகொள்ளும் ரீதியில் இதற்க்கு பதவுரை, பொழிப்புரை, விரிவுரை களை எழுதித் தந்து உதவிய ப்ரஹ்மஸ்ரீ **R. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்** அவர்களுக்கு நம் ஸமிதியின் சார்பில் கிருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

நமக்கு எப்பொழுதும் எல்லாவிதங்களிலும் அருள் பாலித்து வரும் ஸ்ரீ தக்ஷிணாம்நாய சிருங்ககிரி ஸ்ரீ சாரதா பீடாதிபதி ஸ்ரீ மஹாஸந்நிதானம் அவர்களின் திவ்ய சரணாரவிந்தங்களில் பக்தி ப்ரணாமபுரஸ்ஸரமாக இதை ஸமர்ப்பணம் செய்கிறோம்.

K.V. சுப்பரத்னம் அய்யர்,
பொதுக் கார்யதர்சி.
அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி

॥ श्रीः ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ प्रौढानुभूतिः ॥

ப்ரௌடா⁴னுபூ⁴தி:

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

[ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டு திடமாக முற்றின பிறகு அதன் தன்மை எவ்விதமென்று சொல்வது ஸாத்தியமேயில்லை. அப்படி இருந்தும் அந்த நிலையில் ஏற்படும் அனுபவத்தின் பெருமையை தன்னை யண்டின சிஷ்யனுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று அவ்வாத்மஞானிக்குத் தோன்றினுல் எவ்விதம் சொல்லுவார் என்பதை ஒருவாறு இந்த பிரகரணத்தில் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் மிகக் கருணையுடன் வர்ணிக்கிருர். உபநிஷத்தினுலேயே அறிய வேண்டியதும் குருவினிடமிருந்தே கிரஹிக்க வேண்டியதும் தன் அனுபவத்தினுலேயே விளங்கவேண்டியதுமான ஆத்ம தத்வத்தை வார்த்தைகளால் சொல்வது ஸாத்தியமில்லாத விஷயம். அதை சொல்ல யத்தனிக்கும்போது இக்கடினமான விஷயத்திற்குத்தக்கபடி வாக்கும் பிரௌடமாகவே அமைகிறது. அதையும் வேறு பாஷையில் சொல்வது மிகவும் கடினம். இருந்தாலும் ஸ்ரீமத் ஆசார்யாருடைய அனுக்ரஹத்தினுல் யதாசக்தி இதில் தமிழ்படுத்திப்பார்க்கப் பிரயத்தினம் செய்யப்படுகிறது. இந்த கிரந்தத்தை வாசிக்க நினைப்போருக்கு எவ்வளவு யோக்கியதை வேண்டுமென்பதை ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரே கடைசி சுலோகத்தில் வர்ணித்திருக்கிருர்.]

प्रौढप्रौढ निजानुभूतिगलितद्वैतेन्द्रजालो गुरुः
गूढं गूढमघौधदुष्ट कुधियां स्पष्टं सुधीशालिनाम् ।
स्वान्ते सम्यगिहानुभूतमपि सच्छिष्यावबोधाय तत्
सत्यं संस्मृतवान् समस्तजगतां नैजं निजालोकनात् ॥ १ ॥

ப்ரௌட⁴ ப்ரௌட⁴ நிஜானுபூ⁴தி க³லித த்³வைதேந்த்³ரஜாலோ கு³ரு:
கூ³ட⁴ம் கூ³ட⁴மகௌ⁴த⁴து³ஷ்ட குதி⁴யாம் ஸ்பஷ்டம் ஸுதீ⁴ஶாலினும் ।
ஸ்வாந்தே ஸம்யகி³ஹானுபூ⁴தமபி ஸச்சி²ஷ்யாவவோதா⁴ய தத்
ஸத்யம் ஸம்ஸ்ம்ருதவான் ஸமஸ்தஜக³தாம் நைஜம் நிஜாலோகனுத் ॥ 1 ॥

प्रौढप्रौढ निजानुभूतिगलितद्वैतेन्द्रजालः = நன்கு முற்றின தன்னுடைய அனுபவத்தி
ப்ரௌட⁴ப்ரௌட⁴ நிஜானுபூ⁴திக³லிதத்³வைதேந்த்³ரஜால: னுல், இந்திரஜாலம் போலுள்ள வேற்றுமை யாகத் தோன்றும் ஜகத் எவருக்கு நழுவி விட்டதோ அந்த,

गुरुः = குருவானவர்,
கு³ரு:

अघौधदुष्ट कुधियां	=	பாபக் கூட்டத்தினுல் கெட்டுப்போன துஷ்ட
அகௌ⁴த⁴து³ஷ்ட குதி⁴யாம்		புத்தியோடு கூடினவர்களுக்கு,
गूढं गूढं	=	மிகவும் மறைந்ததாயும்,
கூ³ட⁴ம் கூ³ட⁴ம்		
सुधीशालिनाम्	=	நல்ல புத்திசாலிகளுக்கு,
ஸுதீ⁴ஶாலினும்		
स्पष्टं	=	தெளிவாக உள்ளதும்,
ஸ்பஷ்டம்		
समस्तजगतां	=	எல்லா உலகங்களுக்கும்,
ஸமஸ்தஜக³தாம்		
नैजं	=	உள் தத்வமாக உள்ளதுமான,
நைஜம்		
तत्	=	அந்த,
தத்		
सत्यं	=	ஸத்யமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை,
ஸத்யம்		
इह	=	இங்கு,
இஹ		
स्वान्ते	=	தனக்குள்,
ஸ்வாந்தே		
सम्यक्	=	நன்ருக,
ஸம்யக்		
अनुभूतं अपि	=	அனுபவிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும்,
அனுபூ⁴தம் அபி		
सच्छिष्यावबोधाय	=	தகுந்த சிஷ்யனுக்கு அறிவிப்பதற்காக,
ஸச்சி²ஷ்யாவபோதா⁴ய		
निजालोकनात्	=	தனக்குள் பார்த்து,
நிஜாலோகனுத்		
संस्मृतवान्	=	ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டார்.
ஸம்ஸ்ம்ருதவான்		

நன்கு முற்றின தன்னுடைய அனுபவத்தினுல், இந்திர ஜாலம் போலுள்ள வேற்றுமையாகத் தோன்றும் ஜகத் எவருக்கு நழுவி விட்டதோ அந்த குருவானவர், பாபக்கூட்டத்தினுல் கெட்டுப் போன துஷ்டபுத்தியோடு கூடினவர்களுக்கு மிகவும் மறைந்ததாயும் நல்ல புத்திசாலிகளுக்கு தெளிவாக உள்ளதும், எல்லா உலகங்களுக்கும் உள்தத்வமாக உள்ளதுமான அந்த ஸத்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை தனக்குள் நன்ருக அனுபவிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் தகுந்த சிஷ்யனுக்கு அறிவிப்பதற்காக தனக்குள் பார்த்து ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டார்.

[குரு சிஷ்யனுக்கு ஆத்ம தத்வத்தைப் போதிக்கவேண்டுமானுல் தனக்கு ஆத்ம தத்வ ஸாக்ஷாத்காரம் நன்கு ஸித்தித்திருக்கவேண்டும். அது ஸித்தித்திருக் கிறதென்பதற்கு அடையாளம் ஜகத் இந்திரஜாலம்போல் தோற்றமே, மித்யைதான், என்கிற உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். தான் நன்கு ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்று அனுபவித்திருந்தாலும் இன்னெருவருக்கு எடுத்துச்சொல்ல நினைக்கும்போது, அதை எப்படி எடுத்துச் சொன்னுல் மற்றெருவரால் ஸுலபமாய் கிரஹிக்க முடியுமென்று ஆலோசித்து தன் அனுபவத்தை மறுபடியும் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியதும் அவசியமேயாகும். குரு எவ்வளவு உயர்ந்த ஞானியாயிருந்தாலும் எவ்வளவு அழகாக எடுத்துச் சொல்லக்கூடியவராயிருந்தாலும், சிஷ்யன் அவ்வுபதேசத்தை கிரஹிக்கும்படியான தகுதியுள்ளவனுக இருக்கவேண்டும். தகுதி என்பது கூர்மை யான புத்தி என்று மாத்திரம் தாத்பர்யமில்லை. அவனுடைய புத்தி நிர்மலமாகவும் இருக்கவேண்டும் விஹித கர்மாக்களை நிஷ்காமமாக அனுஷ்டித்து மனது ராக த்வேஷாதிகள் விலகி சுத்தமாயிருக்கவேண்டும். முன் செய்த வினைகளும் குறுக்கே நிற்கக்கூடியதால் அவைகளையும் ஸத் கர்மானுஷ்டானத்தினுல் போக்கடித்திருக்க வேண்டும். இவ்விதம் பாபமன்னியில் தோஷமன்னியில் செய்யப்பட்ட பரிசுத்தமான புத்தியுள்ளவனுக சிஷ்யன் இருக்கவேண்டும் இந்த எல்லா அம்சங்களையும் இந்த முதல் சுலோகத்தில் சுருக்கிக்காட்டியிருக்கிறுர் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார். இனி குரு விளக்கிக் காட்டும் அனுபவத்தை மேல் சுலோகங்களில் காட்டுகிறுர்.] (1)

द्वैतं मय्यखिलं समुत्थितमिदं मिथ्या मनःकल्पितं
तोयं तोयविवर्जिते मरुतले भ्रान्त्यैव सिद्धं न हि ।
यद्येवं खलु दृश्यमेतदखिलं नाहं न वा तन्मम
प्रौढानन्दचिदेकसन्मयवपुः शुद्धोऽस्म्यखण्डोऽस्म्यहम् ॥ २ ॥

த்³வைதம் மய்யகி²லம் ஸமுத்தி²தமித³ம் மித்²யா மனஃகல்பிதம்
தோயம் தோயவிவர்ஜிதே மருதலே ப்⁴ராந்த்யைவ ஸித்³த⁴ம் ந ஹி ।
யத்³யேவம் க²லு த்³ருஶ்யமேதத³கி²லம் நாஹம் ந வா தன்மம
ப்ரௌடா⁴னந்த³ சிதே³க ஸன்மய வபுः ஶுத்³தோ⁴(அ)ஸ்ம்யக²ண்டோ³ (அ)ஸ்ம்யஹம் ॥ 2 ॥

मयि மயி	=	என்னிடத்தில்,
समुत्थितं ஸமுத்தி²தம்	=	கிளம்பியுள்ள,
इदं இத³ம்	=	இந்த,
द्वैतं த்³வைதம்	=	வேற்றுமைத் தோற்றம்,
अखिलं அகி²லம்	=	எல்லாம்,

मनःकल्पितं **மன:கல்பிதம்**	=	மனஸினுல் கல்பிக்கப்பட்டது,
मिथ्या **மித்²யா**	=	மித்யையே,
तोयं विवर्जिते **தோயம் விவர்ஜிதே**	=	ஜலமேயில்லாத,
मरुतले **மருதலே**	=	பாலைவனத்தரையில்,
भ्रान्त्या एव **ப்⁴ராந்த்யா ஏவ**	=	பிராந்தியினுலேயே,
सिद्धं **ஸித்³த⁴ம்**	=	ஏற்பட்ட,
तोयं **தோயம்**	=	ஜலம்,
न हि **ந ஹி**	=	வாஸ்தவத்தில் இல்லையல்லவா!
एवं खलु **ஏவம் க²லு**	=	இவ்விதம் தான்,
यदि **யதி³**	=	என்றிருப்பதால்,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
दृश्यं **த்³ருஶ்யம்**	=	அனுபவிக்கப்படுவது,
अखिलं **அகி²லம்**	=	எல்லாம்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
न **ந**	=	அல்ல,
तत् **தத்**	=	அது,
मम वा **மம வா**	=	என்னுடையதும்,
न **ந**	=	அல்ல,

प्रौढानन्दचिदेकसन्मयवपुः **ப்ரௌடா⁴னந்த³ சிதே³க ஸன்மய வபு꞉**	=	உத்தமமான ஆனந்தத்தையும், சுத்தமான ஞானத்தையும், ஸத்தையையும் மட்டுமே ஸ்வரூபமாயுடைய,
शुद्धः **ஶுத்³த⁴꞉**	=	சுத்தமான ஆத்மஸ்வரூபமாக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	நான் இருக்கிறேன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अखण्डः **அக²ண்ட³꞉**	=	துண்டுபடாத பரிபூர்ணனாக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்.

என்னிடத்தில் கிளம்பியுள்ள இந்த வேற்றுமைத் தோற்றம் எல்லாம் மனஸினால் கல்பிக்கப்பட்டது மித்யையே. ஜலமே யில்லாத பாலைவனத்தரையில் பிராந்தியினால் மட்டுமே ஏற்பட்ட ஜலம் வாஸ்தவத்தில் இல்லையல்லவா? ஆகையால் இந்த அனுபவிக்கப்படுவதெல்லாம் நான் அல்ல அது என்னுடையயதும் அல்ல. உத்தமமான ஆனந்தத்தையும், சுத்தமான ஞானத்தையும், ஸத்தையையும் மட்டுமே ஸ்வரூபமாயுள்ள சுத்தமான ஆத்ம ஸ்வரூபமாக நான் இருக்கிறேன். நான் துண்டுபடாத பரிபூர்ணனாக இருக்கிறேன்.

[அறியாமையினால் ஆத்மாவினிடத்தில் மனஸினால் கல்பிக்கப்பட்டதாக ஜகத் இருக்கும்போது அதற்குத் தனித்து இருப்பே கிடையாது. இருப்பேயில்லாத பதார்த்தம் நானாகவாவது என்னுடையதாகவாவது இருப்பது ஸாத்தியமில்லை. கானல் ஜலம் வெறும் தோற்றமேயானதால், அது எதில் தோன்றுகிறதோ அந்த தரைதான் அது என்றாவது அந்தத் தரையைச் சேர்ந்தது அது என்றாவது சொல்லமுடியுமா?] **(2)**

देहो नाहमचेतनोऽयमनिशं कुड्यादिवन्निश्चितो
नाहं प्राणमयोऽपि वा ध्रुतिधृतो वायुर्यथा निश्चितः ।
सोऽहं नापि मनोमयः कपिचलः कार्पण्यदुष्टो न वा
बुद्धिर्बुद्धकुवृत्तिकेव कुहना नाज्ञानमन्धंतमः ॥ ३ ॥

தே³ஹோ நாஹமசேதனோ(அ)யமநிஶம் குட்³யாதி³வந்நிஶ்சிதோ
நாஹம் ப்ராணமயோ(அ)பி வா த்⁴ருதித்⁴ருதோ வாயுர்யதா² நிஶ்சித꞉ ।
ஸோ(அ)ஹம் நாபி மனோமய꞉ கபிசல꞉ கார்யண்யது³ஷ்டோ ந வா
பு³த்³தி⁴ர் பு³த்³த⁴குவ்ருத்திகேவ குஹனா நாஜ்ஞானமந்த⁴ந்தம꞉ ॥ 3 ॥

अहं அஹம்	=	நான்,
देहः தே³ஹ:	=	தேஹம்,
न ந	=	அல்ல,
अयं அயம்	=	இது (தேஹம்),
कुड्यादिवत् குட்³யாதி³வத்	=	சுவர் முதலானவைபோல,
अनिशं அநிஶம்	=	எப்பொழுதும்,
अचेतनः அசேதன:	=	அறிவற்ற ஜடம் என்று,
निश्चितः நிஶ்சித:	=	தீர்மானிக்கப்பட்டது,
अहं அஹம்	=	நான்,
प्राणमयोऽपि वा ப்ராணமயோ(அ)பி வா	=	பிராணமயகோசமும்,
न ந	=	அல்ல, அது,
यथा யதா²	=	எப்படி,
ध्रुतिधृतः த்⁴ருதித்⁴ருத:	=	துருத்தியில் அடைத்த,
वायुः வாயு:	=	காற்றே அப்படியேதான்,
निश्चितः நிஶ்சித:	=	என்பது நிச்சயம்,
अहं அஹம்	=	நான்,
कपिचलः கபிசல:	=	குரங்குமாதிரி சஞ்சலமாயும்,
कार्यण्यदुष्टः கார்யண்யது³ஷ்ட:	=	சிறுமைத்தனமென்ற தோஷத்தோடுகூடியதாயும் உள்ள,

सः **ஸ꞉**	=	அந்த,
मनोमयोपि **மனோமயோபி**	=	மனோமயகோசமும்,
न **ந**	=	அல்ல,
बुद्धकुवृत्तिका इव **பு³த்³த⁴குவ்ருத்திகா இவ**	=	புத்தமதத்தில் சேர்ந்து நிந்திதமான நடத்தையோடு கூடினவளைப்போல,
कुहना **குஹனா**	=	ஏமாற்றும் தன்மையுள்ள,
बुद्धिः वा **பு³த்³தி⁴꞉ வா**	=	புத்தியும்,
न **ந**	=	அல்ல,
अन्धंतमः **அந்த⁴ந்தம꞉**	=	ஒரே இருட்டாயிருக்கும்,
अज्ञानं **அஜ்ஞானம்**	=	அக்ஞானமும்,
न **ந**	=	அல்ல,

நான் சுவர் முதலானவைபோல எப்பொழுதும் அறிவற்ற ஜடம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்ட தேஹம் அல்ல நான் துருத்தியில் அடைத்த காற்றுப்போலுள்ள பிராணமயகோசமும் அல்ல. நான் குரங்குமாதிரி சஞ்சலமாயும் சிறுமைத்தனமென்ற தோஷத்தோடு கூடியதாயுமுள்ள அந்தமனோமயகோசமும் அல்ல. புத்த மதத்தில் சேர்ந்து நிந்திதமான நடத்தையோடு கூடினவளைப் போல ஏமாற்றும் தன்மையுள்ள புத்தியும் அல்ல. இருட்டாயிருக்கும் அக்ஞானமும் அல்ல.

[எதெல்லாம் அனுபவிக்கப்படுகிறதோ அதெல்லாம் ஆத்மா அல்லவென்று 2 - வது சுலோகத்தில் சொல்லிவிட்டு உலகத்தில் அறியாமையால் அன்னமயம், பிராண மயம், மனோமயம் விக்ஞான மயம், ஆனந்தமயம் என்கிற ஐந்து கோசங்களிலும் நான் என்கிற எண்ணம் இருந்துவருவதால் அவை யாதொன்றும் ஆத்மாவல்ல என்று காரணத்தோடு இங்கு சொல்லப்படுகிறது. தேஹம் ஜடமானதினாலும், பிராணன் வெறும் காற்றேயானதினாலும், மனஸ் சஞ்சலமானதினாலும், புத்தி ஏமாற்றக்கூடியதாலும், அக்ஞானம் இருட்டானதினாலும் ஆத்மாவல்லவென்று வரிசையாக அவ்வைந்து கோசங்களையும் குறிப்பிடுகிறார்.] **(3)**

नाहं खादिरपि स्फुटं मरुतलभ्राजत्पयःसाम्यत:
तेभ्यो नित्यविलक्षणोऽखिलदृशिः सौरप्रकाशो यथा।
दृश्यैः सङ्गविवर्जितो गगनवत्संपूर्णरूपोऽस्म्यहं
वस्तुस्थित्यनुरोधतस्त्वहमिदं वीच्यादि सिन्धुर्यथा॥ ४॥

நாஹம் கா²தி³ரபி ஸ்பு²டம் மருதல ப்⁴ராஜத் பயஃஸாம்யத:
தேப்⁴யோ நித்யவிலக்ஷணோ(அ)கி²லத்³ருஶி: ஸௌரப்ரகாஶோ யதா² ।
த்³ருஶ்யை: ஸங்க³விவர்ஜிதோ க³க³னவத்ஸம்பூர்ணரூபோ(அ)ஸ்ம்யஹம்
வஸ்துஸ்தி²த்யனுரோத⁴தஸ்த்வஹமித³ம் வீச்யாதி³ ஸிந்து⁴ர்யதா²॥ 4 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
खादिः अपि **கா²தி³: அபி**	=	ஆகாசம் முதலான பூதங்களும்,
न **ந**	=	அல்ல என்பது,
स्फुटं **ஸ்பு²டம்**	=	தெளிவு,
मरुतलभ्राजत्पयःसाम्यत: **மருதல ப்⁴ராஜத் பயஃஸாம்யத:**	=	அவைகள் பாலைவனத்தரையில் தோன்றும் ஜலத்திற்கு ஸமானமாயிருப்பதால்,
तेभ्यः **தேப்⁴ய:**	=	அவைகளிலிருந்து,
नित्यविलक्षणः **நித்யவிலக்ஷண:**	=	எப்பொழுதும் வேறுபட்ட லக்ஷணத்தோடு கூடியவன் நான்,
सौरप्रकाशः **ஸௌரப்ரகாஶ:**	=	ஸூர்யனுடைய பிரகாசமானது,
यथा **யதா²**	=	எப்படியோ, பிரகாசிக்கப்படும் பதார்த்தங்களுடன் ஒட்டாமலே இருக்கிறதோ அப்படியே நான்)
अखिलदृशिः **அகி²லத்³ருஶி:**	=	எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவனா யிருந்தும்,
दृश्यैः **த்³ருஶ்யை:**	=	பார்க்கப்படும் பதார்த்தங்களுடன்,
सङ्गविवर्जितः **ஸங்க³விவர்ஜித:**	=	ஒட்டுதல் இல்லாதவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,

गगनवत् **க³க³னவத்**	=	ஆகாசம்போல்,
संपूर्णरूप: **ஸம்பூர்ணரூப:**	=	எங்கும் நிறைந்த ஸ்வரூபத்தை யுடையவனுக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,
तु **து**	=	ஆனுல்,
यथा **யதா²**	=	எவ்விதம்,
सिन्धु: **ஸிந்து⁴**	=	ஸமுத்திரம்தான்,
वीच्यादि **வீச்யாதி³**	=	அலை முதலானதாகத் தோன்றுகிறதோ அப்படியே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
वस्तुस्थित्यनुरोधत: **வஸ்துஸ்தி²த்யனுரோத⁴த:**	=	பதார்த்தங்களுடைய நிலமையை அனுஸரித்து,
इदं **இத³ம்**	=	இதுவாக (அந்தந்த பதார்த்தமாக) தோன்றுகிறேன்.

நான் ஆகாசம் முதலான பூதங்களும் அல்ல என்பது தெளிவு. அவைகள் பாலைவனத்தரையில் தோன்றும் ஜலத்திற்கு ஸமானமாயிருப்பதால் அவைகளிலிருந்து எப்பொழுதும் வேறுபட்ட லக்ஷணத்தோடு கூடியவன் நான். எப்படி ஸூர்யனுடைய பிரகாசமானது பிரகாசிக்கப்படும் பதார்த்தங்களுடன் ஒட்டாமலே இருக்கிறதோ அப்படியே நான் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவனுகவிருந்தும் பார்க்கப்படும் பதார்த்தங்களுடன் ஒட்டுதல் இல்லாதவன். நான் ஆகாசம் போல எங்கும் நிறைந்த ஸ்வரூபத்தையுடையவனுக இருக்கிறேன். ஆனுல், எவ்விதம் ஸமுத்திரம் தான் அலை முதலானதாகத் தோன்றுகிறதோ அப்படியே நான் பதார்த்தங்களுடைய நிலமையை அனுஸரித்து அந்தந்த பதார்த்தமாகத் தோன்றுகிறேன்.

[தேஹாதிகளுக்கு உபாதான காரணமாயிருக்கும் பஞ்ச மஹா பூதங்களும் அக்ஞானகார்யமாகவே இருந்து வெறும் தோற்றமாய் கானல் ஜலம்போலவே இருந்துவருவதால் ஆத்மா அல்ல என்பது நிச்சயம். ஆனுலும் ஆத்மாவுக்கும் அனுத்மாவுக்கும் ஸம்பந்தமிருப்பதாகத்தோன்றுகிறதே என்றுல் அந்த ஸம்பந்தமும் வாஸ்தவமில்லை யென்பதை மூன்று திருஷ்டாந்தங்களினுல் விளக்குகிறுர். நிர்மலமான ஸூர்யனுடைய பிரகாசம் அழுக்கடைந்த அசுத்தமான பதார்த்தத்தைத் தெரியப்படுத்துவதினுல் ஸூர்யனுக்கு அழுக்காவது அசுத்தியாவது ஏற்படுமா என்றுர் ஸூர்யன் ஆகாசத்தில் இருக்கிறுர், பதார்த்தங்கள் இங்கேயிருக்கின்றன;

ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் தான் அப்பதார்த்தங்களில் விழுகின்றன; ஸூர்யனுக்கும் அப்பதார்த்தங்களுக்கும் ஸாக்ஷாத்தாக நெருங்கின ஸம்பந்தமில்லாததினுல் அப்பதார்த்தங்களின் தோஷம் ஸூர்யனிடம் ஒட்டிக் கொள்ளக்காரணமில்லையென்று ஸமாதானம் சொல்லிவிடலாம். அதையுத்தேசித்து ஆகாச திருஷ்டாந்தம் சொல்லப் பட்டது. ஆகாசத்தினுல் வியாபிக்கப்படும் பதார்த்தங்கள் இருக்கிற இடத்திலேயே ஆகாசம் இருந்தபோதிலும் அவைகளின் தோஷத்தால் தீண்டப்படாமல் இல்லையா என்றுர். அப்படியானுல், வியாபிக்கும் ஆகாசமும் வியாபிக்கப்படும் பதார்த்தமும் எப்படி வெவ்வேறே அப்படியேதான் ஆத்மாவும் அனுத்மாவும் என்று ஏற்பட்டு விட்டால் அனுத்மா கானல் ஜலம்போல் வெறும் தோற்றம் என்று சொன்னதைக் கைவிட்டதாக ஆய்விடுமே என்று தோன்றக்கூடியதால் ஸமுத்திர திருஷ்டாந்தம் சொல்லப்பட்டது ஸமுத்திரத்தில் அலை இருக்கிறது என்று ஸமுத்திரத்தை ஆதாரமாகவும் அலையை ஆதேயமாகவும் சொல்லி அவ்விரண்டுக்கும் ஸம்பந்தமிருப்பதாக வியவஹாரம் செய்த போதிலும் எப்படி ஸமுத்திரமேதான் அலையோ, அதாவது அலையாகத்தோன்றுகிறதோ, அப்படியே ஆத்மாதான் அனுத்மா, அதாவது அனுத்மாவாகத் தோன்றுகிறது இந்தத் தோற்றத்தை வைத்துக்கொண்டு இரண்டும் வேறுபட்டவைபோல் வைத்து அவைகளுக்குள் ஸம்பந்தம் கல்பித்து வியவஹரிக்கிறேம். வாஸ்தவத்தில் ஆத்மாவைத்தவிர அனுத்மா என்று தனியான இருப்புடன் ஒரு பதார்த்தம் கிடையாது.] **(4)**

निर्द्वैतोऽस्म्यहमस्मि निर्मल चिदाकाशोऽस्मि पूर्णोऽस्म्यहं
निर्देहोऽस्मि निरिन्द्रियोऽस्मि नितरां निष्प्राणवर्गोऽस्म्यहम् ।
निर्मुक्ताशुभमानसोऽस्मि विगल द्विज्ञानकोशोऽस्म्यहं
निर्मायोऽस्मि निरन्तरोऽस्मि विपुलप्रौढ प्रकाशोऽस्म्यहम् ॥ ५ ॥

நித்³வைதோ(அ)ஸ்ம்யஹமஸ்மி நிர்மல
சிதா³காஶோ(அ)ஸ்மி பூர்ணோ(அ)ஸ்ம்யஹம்
நிர்தே³ஹோ(அ)ஸ்மி நிரிந்த்³ரியோ(அ)ஸ்மி நிதராம்
நிஷ்ப்ராணவர்கோ³ (அ)ஸ்ம்யஹம் ।
நிர்முக்தாஶுப⁴மானஸோ(அ)ஸ்மி விக³ல த்³
விஜ்ஞானகோஶோ(அ)ஸ்ம்யஹம்
நிர்மாயோ(அ)ஸ்மி நிரந்தரோ(அ)ஸ்மி விபுலப்ரௌட⁴
ப்ரகாஶோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ॥ 5 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
निर्द्वैत: **நித்³வைத:**	=	வேற்றுமையற்றவனுக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,

निर्मलचित् நிர்மலசித்	=	நிர்மலமான ஞானஸ்வரூபனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
आकाश: ஆகாஶ:	=	நாலா பக்கங்களிலும் பிரகாசிக்கிறவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
पूर्ण: பூர்ண:	=	எங்கும் நிறைந்தவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
निर्देह: நிர்தே³ஹ:	=	தேஹமற்றவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
निरिन्द्रिय: நிரிந்த்³ரிய:	=	இந்திரியமற்றவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
नितरां நிதராம்	=	நிச்சயமாக,
अहं அஹம்	=	நான்,
निष्प्राणवर्ग: நிஷ்ப்ராணவர்க³:	=	பிராணபானாதிவர்க்கமுமற்றவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
निर्मुक्ताशुभमानस: நிர்முக்தாஶுப⁴மானஸ:	=	அமங்களமான மனஸிலிருந்து விடுபட்டவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
अहं அஹம்	=	நான்,

विगल द्विज्ञानकोशः = விக்ஞானமயகோசம் நழுவினவனுக,

விக³ல த்³விஜ்ஞானகோஶ:

अस्मि = இருக்கிறேன்,

அஸ்மி

निर्मायः = மாயையற்றவனுக,

நிர்மாய:

अस्मि = இருக்கிறேன்,

அஸ்மி

निरन्तरः = இடைவெளியில்லாதவனுக,

நிரந்தர:

अस्मि = இருக்கிறேன்,

அஸ்மி

अहं = நான்,

அஹம்

विपुलप्रौढ प्रकाशः = விஸ்தாரமான அதிகமான பிரகாசஸ்வரூபனுக,

விபுலப்ரௌட⁴ ப்ரகாஶ:

अस्मि = இருக்கிறேன்,

அஸ்மி

நான் வேற்றுமையற்றவனுக இருக்கிறேன். நிர்மலமான ஞானஸ்வரூபனுக இருக்கிறேன். நாலா பக்கங்களிலும் பிரகாசிக்கிறவனுக இருக்கிறேன். நான் எங்கும் நிறைந்தவனுக இருக்கிறேன். தேஹமற்றவனுக இருக்கிறேன். இந்திரிய மற்றவனுக இருக்கிறேன். நிச்சயமாக நான் பிராணுபானுதிவர்க்கமு மற்றவனுக இருக்கிறேன். அமங்களமான மனஸிலிருந்து விடுபட்டவனுக இருக்கிறேன். நான் விக்ஞானமய கோசம் நழுவினவனுக இருக்கிறேன். மாயையற்றவனுக இருக்கிறேன். இடை வெளியில்லாதவனுக இருக்கிறேன். நான் விஸ்தாரமான அதிகமான பிரகாச ஸ்வரூபனுக இருக்கிறேன்.

[திருச்யமான பிரபஞ்சம் நானும் அல்ல, என்னுடையதும் அல்லவென்று 2வது சுலோகத்தில் சொன்னதை அனுஸரித்து 3 வது சுலோகத்தில் பஞ்ச கோசங்கள் நான் இல்ஃலயென்றும் 4 வது சுலோகத்தில் பஞ்ச பூதங்களும் பஞ்ச பூதங்களின் கார்ய மான பிரபஞ்சமும் நான் இல்ஃலயென்றும் காட்டப்பட்டது. 5 வது சுலோகத்தில் அவை யாவும் என்னுடையதுமல்ல வென்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது எவ்வித உபாதியுமற்றதாய் வியாபகமாயுள்ள சைதன்யமே ஆத்மா என்பது தெளிவாக்கப் பட்டது.] **(5)**

मत्तोऽन्यत्न हि किंचिदस्ति यदि चिद्भास्यं ततस्तन्मृषा
गुञ्जावन्हिदेव सर्वकलनाधिष्ठानभूतोऽस्म्यहम् ।
सर्वस्यापि दृगस्म्यहं समरसः शान्तोऽस्म्यपापोऽस्म्यहं
पूर्णोऽस्मि द्वयवर्जितोऽस्मि विपुलाकाशोऽस्मि नित्योऽस्म्यहम् ॥ ६ ॥

மத்தோ(அ)ன்யத்ன ஹி கிஞ்சித³ஸ்தி யதி³
சித்³பா⁴ஸ்யம் ததஸ்தன் ம்ருஷா
கு³ஞ்ஜா வன்ஹிதே³வ ஸர்வகலனாதி⁴ஷ்டா²ன
பூ⁴தோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ।
ஸர்வஸ்யாபி த்³ருக³ஸ்ம்யஹம் ஸமரஸ꞉
ஶாந்தோ(அ)ஸ்ம்யபாபோ(அ)ஸ்ம்யஹம்
பூர்ணோ(அ)ஸ்மி த்³வயவர்ஜிதோ(அ)ஸ்மி
விபுலாகாஶோ(அ)ஸ்மி நித்யோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ॥ 6 ॥

मत्तः **மத்த꞉**	=	என்னைத்தவிர,
अन्यत् **அன்யத்**	=	வேறாக,
किंचित् **கிஞ்சித்**	=	எதுவும்,
न हि अस्ति **ந ஹி அஸ்தி**	=	கிடையவே கிடையாது,
चिद्भास्यं यदि யதி³ **சித்³பா⁴ஸ்யம் யதி³**	=	சைதன்யத்தினால் பிரகாசிக்கப்படுகிறதாய், ஏதாவது இருந்ததேயானால்,
ततः **தத꞉**	=	அப்பொழுது,
तत् **தத்**	=	அது,
गुञ्जावन्हिदेव **கு³ஞ்ஜாவன்ஹிதே³வ**	=	குந்துமணியில் தோன்றும் நெருப்பைப்போலவே,
मृषा **ம்ருஷா**	=	பொய்யேயாகும்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
सर्वकलनाधिष्ठानभूतः **ஸர்வகலனாதி⁴ஷ்டா²னபூ⁴த꞉**	=	எல்லாத் தோற்றத்திற்கும் அதிஷ்டானமாயிருப்பவனாக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,

सर्वस्य अपि ஸர்வஸ்ய அபி	=	எல்லாவற்றையும்,
दृक् த்³ருக்	=	பார்ப்பவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
समरस: ஸமரஸ:	=	ஸமரஸனாகவும்,
शान्त: ஶாந்த:	=	சாந்தனாகவும்,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
अपाप: அபாப:	=	எவ்வித தோஷமுமில்லாதவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
पूर्ण: பூர்ண:	=	நிறைந்தவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
द्वयवर्जित: த்³வயவர்ஜித:	=	இரண்டற்றவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
विपुलाकाश: விபுலாகாஶ:	=	விஸ்தாரமாக எங்கும் பிரகாசிக்கிறவனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
नित्य: நித்ய:	=	நித்யனாக,

अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,

என்னைத் தவிர வேறாக எதுவும் கிடையவே கிடையாது. ஏதாவது சைதன்யத்தினால் பிரகாசிக்கப்படுகிறதாய் இருந்ததேயானால் அப்பொழுது அது குந்துமணியில் தோன்றும் நெருப்பைப் போலவே பொய்யேயாகும். நான் எல்லாத் தோற்றங்களுக்கும் அதிஷ்டானமாக இருக்கிறேன். எல்லாவற்றையும் பார்ப்பவனாக இருக்கிறேன். நான் ஸமரஸனாயிருப்பவன். சாந்தனாக இருக்கிறேன். நான் எவ்வித தோஷமும் இல்லாதவனாக இருக்கிறேன். நிறைந்தவனாக இருக்கிறேன். இரண்டற்றவனாக இருக்கிறேன். விஸ்தாரமாக எங்கும் பிரகாசிக்கிறவனாக இருக்கிறேன். நான் நித்யனாக இருக்கிறேன்.

[திருச்யமான பிரபஞ்சம் நானும் அல்ல, என்னைச் சேர்ந்ததுமல்ல, என்று மாத்திரம் சொல்லிவிட்டால், நான் அல்லாததாகவும் என்னைச் சேர்ந்தது அல்லாததாகவும் அப்பிரபஞ்சம் தனித்து வேறாக இருக்கலாம் என்ற ஸந்தேஹம் ஏற்படலாம் அந்த ஸந்தேஹத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்காக என்னைத் தவிர வேறு பதார்த்தமே கிடையாதென்றும் அப்படியொன்று இருப்பதாகத் தோன்றினால் அது பொய்யாகத் தான் தோன்றவேண்டுமென்றும் சொல்கிறார். காட்டில் போகும்போது வெளிச்சம்பட்டு குந்துமணி அக்னி மாதிரி தோன்றிவிட்டாலும், அது பிரகாசவஸ்துவாகுமா? வாஸ்தவத்தில் பிரகாச வஸ்துவில்லாமல் பிரகாச வஸ்துபோல் தோன்றினால் பொய்யல்லவா? அதே மாதிரிதான் பிரபஞ்சம் பிரகாசிக்கிறதென்ற தோற்றமும்.] **(6)**

मय्यस्मिन् परमार्थके श्रुतिशिरोवेद्ये स्वतोभासने
का वा विप्रतिपत्तिरेतदखिलं भात्येव यत्संनिधेः ।
सौरालोकवशात् प्रतीतमखिलं पश्यन् न तस्मिन् जनः
संदिग्धोऽस्त्यत एव केवल शिवः कोऽपि प्रकाशोऽस्म्यहम् ॥ ७ ॥

மய்யஸ்மின் பரமார்த²கே ஶ்ருதிஶிரோவேத்³யே ஸ்வதோபா⁴ஸனே
கா வா விப்ரதிபத்திரேதத³கி²லம் பா⁴த்யேவ யத்ஸம்நிதே⁴: ।
ஸௌராலோகவஶாத் ப்ரதீதமகி²லம் பஶ்யன் ந தஸ்மின் ஜன:
ஸந்தி³க்³தோ⁴(அ)ஸ்த்யத ஏவ கேவல ஶிவ: கோ(அ)பி
ப்ரகாஶோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ॥ 7 ॥

अस्मिन् **அஸ்மின்**	=	இந்த,
श्रुतिशिरोवेद्ये **ஶ்ருதிஶிரோவேத்³யே**	=	வேதாந்த வாக்கியங்களினாலேயே அறியவேண்டியதாயும்,
स्वतोभासने **ஸ்வதோபா⁴ஸனே**	=	தானாகவே பிரகாசிக்கிறதாயும்,

परमार्थके **பரமார்த²கே**	=	பரமார்த்தமான வஸ்துவாயுமுள்ள,
मयि **மயி**	=	என்னிடத்தில்,
विप्रतिपत्तिः **விப்ரதிபத்தி:**	=	பலவித அபிப்பிராயம்,
का वा **கா வா**	=	என்ன இருக்க முடியும்?
यत्संनिधेः एव **யத்ஸம்நிதே⁴: ஏவ**	=	எதனுடைய ஸாந்நித்யம் இருப்பதினுலேயே,
एतत् **ஏதத்**	=	இது,
अखिलं **அகி²லம்**	=	எல்லாம்,
भाति **பா⁴தி**	=	பிரகாசிக்கிறதோ (அது விஷயமாய்),
सौरालोकवशात् **ஸௌராலோகவஶாத்**	=	ஸூர்ய வெளிச்சத்தின் உதவியினுல்,
अखिलं **அகி²லம்**	=	எல்லாம்,
प्रतीतं **ப்ரதீதம்**	=	தெரிவதாக,
पश्यन् **பஶ்யன்**	=	பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிற,
जनः **ஜன:**	=	மனிதன்,
तस्मिन् **தஸ்மின்**	=	அது விஷயத்தில்,
संदिग्धः **ஸந்தி³க்³த⁴:**	=	ஸந்தேஹமுள்ளவனுக,
न अस्ति **ந அஸ்தி**	=	இருக்க மாட்டான்,
अत एव **அத ஏவ**	=	ஆகையினுலேயே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,

केवल शिव: கேவல ஶிவ:	=	சுத்த மங்களஸ்வரூபனுய்,
प्रकाश: ப்ரகாஶ:	=	ஞானஸ்வரூபனுய்,
कोऽपि கோ(அ)பி	=	வர்ணிக்க முடியாத ஒருவனுய்,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,

வேதாந்த வாக்கியங்களினுலேயே அறியவேண்டியதாயும் தானுகவே பிரகாசிக்கிறதாயும், பரமார்த்த வஸ்துவாயுமுள்ளது என் ஸ்வரூபம். என் ஸ்வரூபத்தின் ஸாந்நித்யம் இருப்பதினுலேயே இது எல்லாம் பிரகாசிக்கிறது. இதில் பலவித அபிப்பிராயம் என்ன இருக்கமுடியும்? ஸூர்ய வெளிச்சத்தின் உதவியினுல் எல்லாம் தெரிவதாகப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிற மனிதன் அது விஷயத்தில் ஸந்தேஹம் கொள்ளமாட்டான். ஆகையினுலேயே நான் சுத்த மங்கள ஸ்வரூபனுய் ஞான ஸ்வரூபனுய் வர்ணிக்கமுடியாத வஸ்துவாக இருக்கிறேன்.

[ஒரு பதார்த்தம் இருக்கிறதென்று தீர்மானம் செய்ய வேண்டுமானுல், அதற்கு என்ன பிரமாணம், அதன் லக்ஷணம் என்ன என்று சொல்லியாகவேண்டும். ஆத்மா விஷயத்தில் பிரமாணம் என்னவென்றுல், வெளிப்பிரமாணமாக வேதாந்த வாக்கியங்களும், உள் பிரமாணமாகத் தன் அனுபவமும் இருக்கின்றன என்று இந்த சுலோகத்தில் விளக்கப்படுகிறது. வெளிப் பிரமாணத்தினுல் பரோக்ஷஞானமும் உள் பிரமாணத்தினுல் ஸாக்ஷாத்காரமும் ஏற்படும். வேதாத்யயனம் செய்து உபநிஷத்துக்களின் அர்த்தத்தை விசாரம் செய்வதென்றுல் அதற்கு விசேஷ யோக்கியதை, அதிகாரம் எல்லாம் வேண்டும். அனுபவமானது எல்லா ஜனங்களுக்கும் பொதுவானதினுல் அதன் மூலம் ஆத்மாவை அறிவது சுலபம் என்று இங்கு சொல்லப்படுகிறது. ஸூர்யப்பிரகாசத்தினுல் தான் மற்ற ஜடமான பதார்த்தங்கள் பிரகாசிக்கின்றன என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயமே. இதை அறிந்துகொண்டேயிருக்கும்போது ஸூர்யன் உண்டா இல்லையா, ஸூர்யன் பிரகாச ஸ்வரூபனு இல்லையா, என்றெல்லாம் யாருக்காவது ஸந்தேஹம் வருவதுண்டா? அதே மாதிரி, தான் இருப்பதினுல் தான் ஜகத் தோன்றுகிறதென்று எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயமாயிருக்கையில், தான் உண்டா இல்லையா, தான் அறிவு ஸ்வரூபனு இல்லையா, என்றெல்லாம் ஸந்தேஹிக்க இடம் ஏது? ஆகையால் ஆத்மா உண்டென்பதற்கும், ஆத்மா பிரகாச ஸ்வரூபன் என்பதற்கும், தன் அனுபவமே பிரமாணமாகும்.] **(7)**

नित्यस्फूर्तिमयोऽस्मि निर्मल सदाकाशोऽस्मि शान्तोऽस्म्यहं
नित्यानन्दमयोऽस्मि निर्गत महामोहान्धकारोऽस्म्यहम् ।
विज्ञातं परमार्थतत्त्वमखिलं नैजं निरस्ताशुभं
मुक्तप्राप्यमपास्त भेदकलना कैवल्यसंज्ञोऽस्म्यहम् ॥ ८ ॥

நித்ய ஸ்பூ²ர்திமயோ(அ)ஸ்மி நிர்மல ஸதா³காஶோ(அ)ஸ்மி
ஶாந்தோ(அ)ஸ்ம்யஹம்
நித்யானந்த³மயோ(அ)ஸ்மி நிர்க³த மஹா
மோஹாந்த⁴காரோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ।
விஜ்ஞாதம் பரமார்த²தத்த்வமகி²லம் நைஜம்
நிரஸ்தாஶுப⁴ம்
முக்தப்ராப்யமபாஸ்த பே⁴த³ கலனு கைவல்ய
ஸஞ்ஜ்ஞோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ॥ 8 ॥

नित्यस्फूर्तिमयः	=	எப்பொழுதும் பிரகாசஸ்வரூபனுய்,
நித்யஸ்பூ²ர்திமய:		
अस्मि	=	இருக்கிறேன்,
அஸ்மி		
निर्मल सदाकाशः	=	நிர்மலமாயும், இருக்கும் தன்மையுடையதாயும்,
நிர்மல ஸதா³காஶ:		எங்கும் பிரகாசிக்கும் தன்மை யுடையதாயும்,
अस्मि	=	இருக்கிறேன்,
அஸ்மி		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
शान्तः	=	அடக்கமுள்ளவனுக,
ஶாந்த:		
अस्मि	=	இருக்கிறேன்,
அஸ்மி		
नित्यानन्दमयः	=	எப்பொழுதும் ஆனந்தஸ்வரூபனுய்,
நித்யானந்த³மய:		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
निर्गत महामोहान्धकारः	=	மஹாமோஹமாகிற இருட்டு நன்கு விலகின
நிர்க³த மஹாமோஹாந்த⁴கார:		வனுக,
अस्मि	=	இருக்கிறேன்,
அஸ்மி		
निरस्ताशुभं	=	அமங்களமெல்லாம் விலகினதான,
நிரஸ்தாஶுப⁴ம்		
मुक्तप्राप्यं	=	மோக்ஷ மடைந்தவர்களாலேயே
முக்தப்ராப்யம்		அடையத்தக்கதான,
नैजं	=	தனக்கு சொந்தமான,
நைஜம்		

परमार्थतत्त्वं = பரமார்த்தமான தத்வம்,

பரமார்த²தத்த்வம்

अखिलं = பூராவும்,

அகி²லம்

विज्ञातं = நன்கு அறியப்பட்டுவிட்டது,

விஜ்ஞாதம்

अहं = நான்,

அஹம்

अपास्त भेदकलना कैवल्यसंज्ञ: = வேற்றுமை ஏற்படுவதையெல்லாம்

அபாஸ்த பே⁴த³கலனா கைவல்யஸஞ்ஜ்ஞ: விலக்கி தனித்திருக்கும் தன்மையையே அடையாளமுள்ளவனாக,

अस्मि = இருக்கிறேன்,

அஸ்மி

எப்பொழுதும் பிரகாசஸ்வரூபனாய் இருக்கிறேன் நிர்மலமாயும் இருக்கும் தன்மையுடையதாயும், எங்கும் பிரகாசிக்கும் தன்மையுடையதாயும் இருக்கிறேன். நான் அடக்கமுள்ளவனாக இருக்கிறேன். எப்பொழுதும் ஆனந்தஸ்வரூபனாய் இருக் கிறேன். நான் மஹாமோஹமாகிற இருட்டு நன்கு விலகினவனாக இருக்கிறேன். அமங்களமெல்லாம் விலகினதான, மோக்ஷமடைந்தவர்களாலேயே அடையத்தக்க தான, தனக்குச் சொந்தமான, பரமார்த்த தத்வம் பூராவும் நன்கு அறியப்பட்டுவிட்டது. நான் வேற்றுமை ஏற்படுவதையெல்லாம் விலக்கி தனித்திருக்கும் தன்மையையே அடையாளமுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

[லக்ஷணம் என்பது இருவகைப்படும். தெரியாத பதார்த்தத்தைத் தெரியப்படுத் தும்போது ஏற்கனவே தெரிந்திருக்கும் பதார்த்தத்திற்கும் அந்த தெரியாத பதார்த்தத் திற்கும் உள்ள ஏதேனும் ஸம்பந்தத்தைச் சொல்வது தடஸ்த லக்ஷணமாகும். தெரியாத பதார்த்தத்தின் ஸ்வரூபத்திலுள்ள விசேஷங்களையே எடுத்துச்சொல்வது ஸ்வரூப லக்ஷணமாகும். 2 முதல் 5 வரை சுலோகங்களில் ஏற்கனவே நமக்கு பரிசயமாயிருக்கிற உலகத்தைக்காட்டி அதன்மூலமாய் ஆத்மாவை அறியும்படி செய்வதால் தடஸ்த லக்ஷணம் சொன்னதாகும். இந்த சுலோகத்தில் ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமான நிரதிசயமான நித்யமான ஸத், சித், ஆனந்தம், என்கிற லக்ஷணங்கள் குறிப்பிடப்படுகிறபடியால் ஸ்வரூப லக்ஷணம் சொல்லப்பட்டதாக ஆகும்.] **(8)**

स्वाप्नद्वैतवदेव जाग्रतमपि द्वैतं मनोमात्रकं
मिथ्येत्येव विहाय सच्चिदमलस्वात्मैकरूपोऽस्म्यहम् ।
यद्वा वेद्यमशेषमेतदनिशं मद्रूपमेवेत्यपि
ज्ञात्वा त्यक्तमरुन्महोदधिरिव प्रौढो गभीरोऽस्म्यहम् ॥ ९ ॥

ஸ்வாப்ன த்³வைதவதே³வ ஜாக்³ரதமபி த்³வைதம் மனோமாத்ரகம்
மித்²யேத்யேவ விஹாய ஸச்சித³மல ஸ்வாத்மைக ரூபோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ।
யத்³வா வேத்³யமஶேஷமேதத³நிஶம் மத்³ரூபமேவேத்யபி
ஜ்ஞாத்வா த்யக்த மருன் மஹோத³தி⁴ரிவ ப்ரௌடோ⁴
க³பீ⁴ரோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ॥ 9 ॥

स्वाप्नद्वैतवत् एव ஸ்வாப்னத்³வைதவத் ஏவ	=	ஸ்வப்பனத்தில் காணப்படும் வேற்றுமையைப் போலவேதான்,
जाग्रतं ஜாக்³ரதம்	=	ஜாக்கிரத்காலத்தில் காணப்படும்,
द्वैतं अपि த்³வைதம் அபி	=	வேற்றுமையும்,
मनोमात्रकं மனோமாத்ரகம்	=	மனஸினுல் கல்பிக்கப்பட்டதுதான் ஆகையால்,
मिथ्या மித்²யா	=	வஸ்தவமல்லாதது,
इति இதி	=	என்று,
विहाय एव விஹாய ஏவ	=	விட்டே விட்டுவிட்டு,
सच्चिदमलस्वात्मैकरूप: ஸச்சித³மலஸ்வாத்மைகரூப꞉	=	ஸத்தாகவும் சித்தாகவும் நிர்மலமாகவும் உள்ள தன் ஆத்மாவாகவே இருக்கும் ஸ்வரூபமுள்ளவனுக,
अहं அஹம்	=	நான்,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
यद्वा யத்³வா	=	அல்லது,
वेद्यं வேத்³யம்	=	அறியப்படும்,
एतत् ஏதத்	=	இது,
अशेषं அஶேஷம்	=	எல்லாம்,
अनिशं அநிஶம்	=	எப்பொழுதும்,

मद्रूपं एव = என்னுடைய ரூபம்தான்,
மத்³ரூபம் ஏவ
इत्यपि = என்றும்,
இத்யபி
ज्ञात्वा = அறிந்துகொண்டு,
ஜ்ஞாத்வா
त्यक्तमरुन्महोदधिः एव = காற்று இல்லாத பெரிய ஸமுத்திரம்போல,
த்யக்தமருன்மஹோத³தி⁴: ஏவ
प्रौढः = பெருமையுடனும்,
ப்ரௌட⁴:
गभीरः = கம்பீரமாகவும்,
க³பீ⁴ர:
अहं = நான்,
அஹம்
अस्मि = இருக்கிறேன்,
அஸ்மி

ஸ்வப்னத்தில் காணப்படும் வேற்றுமையைப் போலவே தான் ஜாக்கிரத் காலத்தில் காணப்படும் வேற்றுமையும் மனஸினுல் கல்பிக்கப்பட்டதுதான், ஆகையால் வாஸ்தவமல்லாதது என்று அதை விட்டே விட்டு விட்டு, ஸத்தாகவும், சித்தாகவும் நிர்மலமாகவுமுள்ள தன் ஆத்மாவாகவே இருக்கும் ஸ்வரூபமுள்ளவனுக நான் இருக்கிறேன். அல்லது அறியப்படும் இதுவெல்லாம் எப்பொழுதும் என்னுடைய ரூபம்தான் என்றும் அறிந்து கொண்டு, காற்றில்லாத பெரிய ஸமுத்திரம் போல, பெருமையுடனும் கம்பீரமாகவும் நான் இருக்கிறேன்..

[ஆத்மஞானிக்கு உலகம் தோன்றும்போது அது வெறும் தோற்றமே தவிர வாஸ்தவமல்ல என்ற எண்ணத்துடன் அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும் இருக்கலாம். அல்லது அந்தத் தோற்றமும் ஆத்மாவில் ஆரோபிதமானபடியால் ஆத்மாவைத் தவிர்த்து அதற்கு தனித்து இருப்புக் கிடையாததினுல் அவ்விதம் தோன்றுவதும் ஆத்மாதான் என்றும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும் இருக்கலாம். தோற்றம் என்கிற முறையில் முதல் பார்வையும், ஆத்மாவில் தோற்றம் என்ற முறையில் இரண்டாவது பார்வையும், ஆக இரண்டும் உசிதமேயாகும்.] **(9)**

गन्तव्यं किमिहास्ति सर्वपरिपूर्णस्याप्यखण्डाकृतेः
कर्तव्यं किमिहास्ति निष्क्रियतनोर्मोक्षैकरूपस्य मे ।
निर्द्वैतस्य न हेयमन्यदपि वा नो वाऽप्युपेयान्तरं
शान्तोऽद्यास्मि विमुक्ततोयविमलो मेघो यथा निर्मलः ॥ १० ॥

க³ந்தவ்யம் கிமிஹாஸ்தி ஸர்வ பரிபூர்ணஸ்யா ப்யக²ண்டா³க்ருதே:
கர்தவ்யம் கிமிஹாஸ்தி நிஷ்க்ரியதனோர் மோக்ஷைகரூபஸ்ய மே ।
நித்³வைதஸ்ய ந ஹேயமன்யத³பி வா நோ வா(அ)ப்யுபேயாந்தரம்
ஶாந்தோ(அ)த்³யாஸ்மி விமுக்ததோய விமலோ மேகோ⁴ யதா² நிர்மல: ॥10॥

सर्वपरिपूर्णस्य ஸர்வபரிபூர்ணஸ்ய	=	எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருப்பவனாகவும்,
अखण्डाकृतेः अपि அக²ண்டா³க்ருதே: அபி	=	துண்டுபடாத ஸ்வரூபமுள்ளவனாகவும் இருக்கிற (எனக்கு),
गन्तव्यं க³ந்தவ்யம்	=	போகவேண்டியதாக,
इह இஹ	=	இங்கே,
किं கிம்	=	எது,
अस्ति அஸ்தி	=	இருக்கிறது?
निष्क्रियतनोः நிஷ்க்ரியதனோ:	=	செய்கையேயில்லாத ஸ்வரூபத்தையுடையவனாகவும்,
मोक्षैकरूपस्य மோக்ஷைகரூபஸ்ய	=	மோக்ஷத்தையே ஸ்வரூபமாயுடையவனாகவும் இருக்கிற,
मे மே	=	எனக்கு,
कर्तव्यं கர்தவ்யம்	=	செய்யவேண்டியதாக,
इह இஹ	=	இங்கே,
किं கிம்	=	எது,
अस्ति அஸ்தி	=	இருக்கிறது?
निर्द्वैतस्य நித்³வைதஸ்ய	=	இரண்டற்றவனாக இருக்கும் (எனக்கு),
अन्यत् अपि वा அன்யத் அபி வா	=	மற்றொன்று என்று எது வேனும்,
हेयं ஹேயம்	=	விலக்கவேண்டியதாக,

न **ந**	=	கிடையாது,
उपेयान्तरं वा अपि **உபேயாந்தரம் வா அபி**	=	அடையவேண்டியதாகவும் வேறு எதுவும்,
नो **நோ**	=	கிடையாது,
अध **அத⁴**	=	இப்பொழுது,
शान्त: **ஶாந்த:**	=	சாந்தனுயும்,
यथा **யதா²**	=	எப்படி,
मेघ: **மேக⁴:**	=	மேகமானது,
विमुक्ततोयविमल: **விமுக்ததோயவிமல:**	=	நன்கு ஜலத்தை வர்ஷித்துவிட்டபிறகு நிர்மலமாயிருக்குமோ அப்படியே,
निर्मल: **நிர்மல:**	=	நிர்மலமாயும்,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,

எல்லாவற்றிலும் நிறைந்திருப்பவனுகவும் துண்டுபடாதஸ்வ ரூபமுள்ளவனுகவும் இருக்கிற எனக்கு போக வேண்டியதாக எது இங்கே இருக்கிறது? செய்கையே யில்லாத ஸ்வரூபத்தை உடையவனுகவும் மோக்ஷத்தையே ஸ்வரூபமாயுடையவனுகவும் இருக்கிற எனக்கு செய்யவேண்டியதாக இங்கே எது இருக்கிறது? இரண்டற்றவனுக இருக்கும் எனக்கு மற்றென்று என்று ஏதேனும் விலக்கவேண்டியதாகக் கிடையாது. அடையவேண்டியதாயும் வேறு எதுவும் கிடையாது. இப்பொழுது சாந்தனுகவும் எப்படி மேகமானது நன்கு ஜலத்தை வர்ஷித்துவிட்ட பிறகு நிர்மலமாயிருக்குமோ அப்படியே நிர்மலனுகவும் இருக்கிறேன்.

[உலகத்தில் ஸகலவித பிரவிருத்திக்கும் ஒரு உத்தேசம் இருந்தே தீர வேண்டும். பரலோகமோ, இங்கேயே வேறு இடமோ அல்லது வேறு பதவியோ போகவேண்டியதாயிருக்கும். ஆனுல் "போகிறது" என்பதின் தாத்பர்யத்தை கவனிக்கும் போது, போக உத்தேசிப்பவன் இப்பொழுது போகவேண்டிய ஸ்தானத்தில் இல்லையென்றும், போகிறவன் ஸமகாலத்தில் இரண்டு இடங்களிலும் இருக்க முடியாததினுலேயே சின்ன உருவத்தோடு கூடினவன் என்றும், வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விரண்டு அம்சங்களும் ஆத்மாவிடத்தில் கிடையாது. ஆத்மா எல்லாவிடங்களிலும் ஏற்கனவே இருப்பவன். சிறியவனல்ல வியாபகன். ஆகையால் அவனுக்கு போகவேண்டியதென்பது கிடையாது. தவிரவும் இன்னெரு

இடத்திற்குப் போகவேண்டுமானுல் அதற்கு வேண்டிய பிரவிருத்திகளே செய்தாக வேண்டும். ஆனுல் பிரவிருத்தி என்பது தேஹம் முதல் புத்தி வரையுள்ள உபாதிக ளேச்சேர்ந்ததே தவிர ஆத்மாவிற்கு எவ்வித பிரவிருத்தியும் கிடையாது; மேலும் புதிதாக ஏதேனும் ஸம்பாதிக்கவேண்டியிருந்தால் பிரவிருத்தி அவசியம் ஆத்மா வோ நித்யஸித்தமான மோக்ஷஸ்வரூபியேயாகும். ஆகையால் பிரவிருத்திக்கும் இடமில்லே செய்கை என்பதற்கு பிரயோஜனம் இரண்டுவிதமாய் இருக்கலாம், தனக்கு பிரதிகூலமான பதார்த்தத்தை விலக்குதல் அல்லது தனக்கு அனுகூலமான பதார்த்தத்தை எடுத்துக்கொள்ளுதல் இருவிதத்திலும் தள்ள வேண்டியதாகவோ, ஸ்வீகரிக்கவேண்டியதாகவோ, தன்னேவிட வேறு பதார்த்தம் இரண்டாவதாக இருந் தாகவேண்டும். ஆத்மாவைத் தவிர வேறு பதார்த்தமே கிடையாததினுல் ஆத்ம ஞானிக்கு எடுக்கவேண்டியதாகவோ, தள்ளவேண்டியதாகவோ யாதொன்றும் கிடை யாது. ஆக, போக அவசியமன்னியில், செய்ய அவசியமன்னியில், எடுக்கவோ, தள்ளவோ அவசிய மன்னியில், இருக்கும் நிலேயில் எவ்வித சலனமும் இல்லாமல் நிர்மலமாய் பிரகாசிப்பதே நியாயமாகும்.] **(10)**

किं न प्राप्तमितः पुरा किनधुना लब्धं विचारादिना
यस्मात् तत्सुखरूपमेव सततं जाज्वल्यमानोऽस्म्यहम् ।
किं वाऽपेक्ष्यमिहापि मय्यतितरां मिथ्याविचारादिकं
द्वैताद्वैतविवर्जिते समरसे मौनं परं संमतम् ॥ ११ ॥

கிம் ந ப்ராப்தமித: புரா கினது⁴ஞ லப்³த⁴ம் விசாராதி³ஞ
யஸ்மாத் தத் ஸுக²ரூபமேவ ஸததம் ஜாஜ்வல்யமானோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ।
கிம் வா(அ)பேக்ஷ்யமிஹாபி மய்யதிதராம் மித்²யா விசாராதி³கம்
த்³வைதாத்³வைத விவர்ஜிதே ஸமரஸே மௌனம் பரம் ஸம்மதம் ॥ 11 ॥

इतः = இதற்கு,
இத:

पुरा = முன்னுல்,
புரா

किं = எது,
கிம்

न प्राप्तं = அடையப்படாமலிருந்தது?
ந ப்ராப்தம்

अधुना = இப்பொழுது,
அது⁴ஞ

विचारादिना = வேதாந்த விசாரம் முதலானதினுல்,
விசாராதி³ஞ

किं = எது,
கிம்

लब्धं **லப்3த4ம்**	=	அடையப்பட்டிருக்கிறது?
यस्मात् **யஸ்மாத்**	=	ஏனென்றல்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
सततं **ஸததம்**	=	எப்பொழுதுமே,
तत्सुखरूपमेव **தத் ஸுக2ரூபமேவ**	=	அந்த ஸுகஸ்வரூபனுகவே இருந்து கொண்டு,
जाज्वल्यमानः **ஜாஜ்வல்யமான:**	=	மிகவும் ஜ்வலித்துக்கொண்டே,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,
द्वैताद्वैतविवर्जिते **த்3வைதாத்3வைத**	=	இரண்டாயிருக்கும் தன்மை, இரண்டற்ற தன்மை என்கிற வியவஹாரங்களெல்லாம் இல்லாதவனுய்,
समरसे **ஸமரஸே**	=	ஸமரஸமாயிருக்கிற,
मयि **மயி**	=	என்னிடத்தில்,
इहापि **இஹாபி**	=	இந்த நிஜலயிலும்,
मिथ्याविचारादिकं **மித்2யா விசாராதி3கம்**	=	பொய்யான விசாரம் முதலானது,
अतितरां **அதிதராம்**	=	மிகவும்,
अपेक्ष्यं **அபேக்ஷ்யம்**	=	அவசியம் வேண்டியதாக,
किं वा **கிம் வா**	=	உள்ளதா?
मौनं **மௌனம்**	=	மௌனம் தான்,
परं **பரம்**	=	சிலாக்கியமென்று,
संमतम् **ஸம்மதம்**	=	ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கு முன்னுல் என்னுல் எது அடையப்படாமலிருந்தது? இப்பொழுது வேதாந்த விசாரம் முதலானதினுல் எது அடையப்பட்டிருக்கிறது? ஒன்றுமில்லை. ஏனென்றுல் நான் எப்பொழுதுமே அந்த ஸுகஸ்வரூபனுகவே இருந்துகொண்டு மிகவும் ஜ்வலித்துக் கொண்டே இருக்கிறேன். இரண்டாயிருக்கும் தன்மை, இரண்டற்ற தன்மை, என்கிற வியவஹாரங்களெல்லாம் இல்லாதவனுய் ஸமரஸமாயிருக்கிற என்னிடத்தில் இந்த நிலையிலும் பொய்யான விசாரம் முதலானது மிகவும் அவசியம் வேண்டியதாய் உள்ளதா? மௌனம் தான் சிலாக்கியமென்று ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும்.

[எடுக்கவேண்டுமென்றும் தள்ளவேண்டுமென்றும் தோன்றுவதற்குக் காரணமான ராகத்வேஷாதிகளும் அவைகளால் ஏற்படும் கர்மாக்களும் அவைகளின் பலன்களும் வேண்டாமென்றிருக்கலாம். இவைகளைவிட்டு நிவிருத்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டு ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்திற்காக அவசியமான வேதாந்த விசாரம் முதலானவை கூடவா வேண்டாம்? என்று தோன்றும். ஸுகஸ்வரூபமான ஆத்மா புதிதாக ஸம்பாதிக்கப்படும் விஷயமல்ல, என்றைக்கும் ஸித்தமாய் எப்பொழுதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற வஸ்துதான், என்ற எண்ணம் ஏற்பட்ட பிறகு அந்த விசாரம் முதலானவைகளால் என்ன புதிதான பிரயோஜனம் அடையப்படப்போகிறது? அந்த நிலை வரும்வரை எல்லாம் அவசியமே என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.] **(11)**

श्रोतव्यं च किमस्ति पूर्णसुदृशो नित्यापरोक्ष्म्य मे
मन्तव्यं च न मेऽस्ति किंचिदपि वा निःसंशयज्योतिषः ।
ध्यातृध्येयविभेदहानिवपुषो न ध्येयमस्त्येव मे
सर्वात्मैकमहारसस्य सततं नो वा समाधिर्मम ॥ १२ ॥

ஶ்ரோதவ்யம் ச கிமஸ்தி பூர்ண ஸுத்³ருஶோ நித்யாபரோக்ஷம்ய மே
மந்தவ்யம் ச ந மே(அ)ஸ்தி கிஞ்சித³பி வா நிःஸம்ஶயஜ்யோதிஷः ।
த்⁴யாத்ரு த்⁴யேய விபே⁴த³ ஹானி வபுஷோ ந த்⁴யேயமஸ்த்யேவ மே
ஸர்வாத்மைக மஹாரஸஸ்ய ஸததம் நோ வா ஸமாதி⁴ர்மம ॥ 12 ॥

पूर्णसुदृशः **பூர்ணஸுத்³ருஶः**	=	பூர்ணமாக நல்ல ஞானஸ்வரூபியாயும்,
नित्यापरोक्ष्म्य **நித்யாபரோக்ஷம்ய**	=	எப்பொழுதும் பிரத்யக்ஷமாகவே தெரிந்து கொண்டிருப்பவனுயும் இருக்கிற,
मे **மே**	=	எனக்கு,
श्रोतव्यं च **ஶ்ரோதவ்யம் ச**	=	கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதுதான்,
किं **கிம்**	=	என்ன,

अस्ति	=	இருக்கிறது?
அஸ்தி		
नि:संशयज्योतिष:	=	ஸந்தேஹத்திற்கு இடமில்லாத ஜ்யோதி
நி:ஸம்ஶயஜ்யோதிஷ:		ஸ்வரூபனுன,
मे	=	எனக்கு,
மே		
किंचिदपि वा	=	கொஞ்சம்கூட,
கிஞ்சித3பி வா		
मन्तव्यं च	=	மனனம் செய்யவேண்டியதும்,
மந்தவ்யம் ச		
न अस्ति	=	கிடையாது,
ந அஸ்தி		
ध्यातृध्येयविभेदहानिवपुष:	=	தியானம் செய்கிறவன், தியானம் செய்யப்படும்
த்4யாத்ருத்4யேயவிபே4த3ஹானிவபுஷ:		பதார்த்தம், என்கிற பேதத்தை போக்கடிக்கும் ஸ்வரூபத்தோடுகூடின,
मे	=	எனக்கு,
மே		
ध्येयं	=	தியானம் செய்யவேண்டியதாக ஒன்றும்,
த்4யேயம்		
न अस्ति एव	=	கிடையவே கிடையாது,
ந அஸ்தி ஏவ		
सततं	=	எப்பொழுதும்,
ஸததம்		
सर्वात्मैकमहारसस्य	=	எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருக்கும்
ஸர்வாத்மைக மஹாரஸஸ்ய		தன்மையிலேயே உத்தமமான ஆனந்தத் தையுடைய,
मम	=	எனக்கு,
மம		
समाधि: वा	=	ஸமாதி நிலையும்,
ஸமாதி4: வா		
नो	=	கிடையாது.
நோ		

பூர்ணமாக நல்ல ஞான ஸ்வரூபியாயும் எப்பொழுதும் பிரத்யக்ஷமாகவே தெரிந்து கொண்டிருப்பவனுயும் இருக்கிற எனக்கு கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது தான் என்ன இருக்கிறது? ஸந்தேஹத்திற்கு இடமில்லாத ஜ்யோதி ஸ்வரூபனுன எனக்குக் கொஞ்சம்கூட மனனம் செய்யவேண்டியதும் கிடையாது. தியானம் செய்கிறவன், தியானம் செய்யப்படும் பதார்த்தம் என்கிற பேதத்தைப் போக்கடிக்கும்

ஸ்வரூபத்தோடு கூடின் எனக்கு தியானம் செய்யவேண்டியதாக ஒன்றும் கிடைய வே கிடையாது. எப்பொழுதும் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருக்கும் தன்மையி லேயே உத்தமமான ஆனந்தத்தையுடைய எனக்கு ஸமாதி நிலையும் கிடையாது.

[ஞான மார்க்கத்தில் ஸாதனங்களாக சொல்லப்பட்டிருக்கும் சிரவணம், மனனம், நிதித்யாஸனம் ஸமாதி என்கிற நான்கும் ஆத்மஞானிக்கு அவசியமில்லை. தனக்காகத் தெரிந்துகொள்ள முடியாமலிருந்தாலும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள அவசியம் ஏற்படும். அப்படியே தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதாக நினைக்கும் பதார்த் தம் தானாகவே விளங்காதபோனாலும் கேட்டுத்தெரிந்து கொள்ள அவசியம் ஏற்படும். இங்கு அறிகிறவனாக இருப்பதும் ஞான ஸ்வரூபனான ஆத்மாதான். அறியப்பட வேண்டியதாக இருப்பதும் ஸ்வயம்பிரகாசமாய் விளங்கிக்கொண்டேயிருக்கும் ஆத்மாதான். ஆகையால் இரண்டு விதத்திலும் கேட்டுத்தெரிந்து கொள்ளுதலாகிய சிரவணம் தேவையில்லை. ஒருவிஷயத்தைப் பற்றிக் கேட்டபிறகு அது விஷயமாகத் தெளிவான ஞானம் ஏற்படாமல் போனாலும், அது விஷயமாக ஏதேனும் ஸந்தேஹ மிருந்தாலும் அதைப்பற்றி நன்கு ஆலோசிக்கவேண்டிய அவசிய மேற்படும். ஆத்மா பிரகாசரூபமாகவே இருப்பதால் அது நன்கு மனஸில் பதியும்படி தெரியவில்லை என்றாவது, அது விஷயமாக ஏதாவது ஸந்தேஹமும் ஏற்படக்கூடியது என்றாவது சொல்வதற்கு இடமில்லை. ஆகையால் ஆலோசனை ரூபமான மனனத்திற்கு அவசியமில்லை. வெளியிலுள்ள ஒரு பதார்த்தத்தின் உருவம் மனதில் நன்கு பதிய வேண்டுமென்றால் அதைப்பற்றி இடைவிடாமல் தியானம் செய்யவேண்டிய அவசிய முண்டு. ஆத்மா வெளிப்பதார்த்தமேயில்லாததினாலும் தியானம் செய்கிறவனும் தியான விஷயமும் ஆத்மாவாகவே இருப்பதாலும், அதாவது தியானம் செய்கிறவ னைத்தவிர தியான விஷயம் வேறாக இல்லாததினாலும் அதைப்பற்றித் திரும்பத் திரும்ப தியானம் செய்வதான நிதித்யாஸனத்திற்கும் அவசியமில்லை தியானம் செய்து மனஸை விஷயாகாரமாகச் செய்து அந்த நிலையிலேயே அசைவற்று நிறுத்துவது ஸமாதி எனப்படும். ஆத்ம ஞானிக்கு எப்பொழுதும் ஆத்மாகாரமான நிலை இருந்துகொண்டேயிருப்பதால் அதில் கொண்டுபோய் நிறுத்தவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. ஆகையால் அவனுக்கு ஸமாதி கிடையாது.] **(12)**

आत्मानात्मविवेचनापि मम नो विद्वत्कृता रोचते
ऽनात्मा नास्ति यदस्ति गोचरवपुः को वा विवेक्तुं क्षमी ।
मिथ्यावादविचारचिन्तनमहो कुर्वन्त्यदृष्टात्मका
भ्रान्ता एव न पारगा दृढधियस्तूष्णीं शिलावत्स्थिताः ॥ १३ ॥

ஆத்மானாத்மவிவேசனாபி மம நோ வித்³வத்க்ருதா ரோசதே
(அ)னாத்மா நாஸ்தி யத³ஸ்தி கோ³சரவபு: கோ வா விவேக்தும் க்ஷமீ ।
மித்²யாவாத³விசாரசிந்தனமஹோ குர்வந்த்யத்³ருஷ்டாத்மகா
ப்⁴ராந்தா ஏவ ந பாரகா³ த்³ருட⁴தி⁴யஸ்தூஷ்ணீம் ஶிலாவத்ஸ்தி²தா: ॥ 13 ॥

विद्वत्कृता	=	வித்வான்களால் செய்யப்படும்,
வித்³வத்க்ருதா		
आत्मानात्मविवेचना अपि	=	ஆத்மா வேறு, அனாத்மா வேறு, என்று
ஆத்மாஞத்மவிவேசஞ அபி		வகுத்துப் பிரிப்பதும்,
मम	=	எனக்கு,
மம		
नो रोचते	=	பிடிக்கவில்லை, ஏனென்றால்,
நோ ரோசதே		
अनात्मा	=	அனாத்மாவென்று தனியாக ஒரு பதார்த்தம்,
அஞத்மா		
नास्ति	=	கிடையவே கிடையாது,
நாஸ்தி		
गोचरवपुः	=	தனியாகத்தென்படும் ஸ்வபாவத்துடன்,
கோ³சரவபு:		
यत् अस्ति	=	ஆனாத்மா இருக்குமேயானால், அதை,
யத் அஸ்தி		
विवेक्तुं	=	விவேசனம் செய்து அதை அஸத்யம் என்று
விவேக்தும்		தீர்மானிக்க,
को वा	=	யார்தான்,
கோ வா		
क्षमः	=	ஸாமர்த்தியமுள்ளவன்?
க்ஷம:		
अहो	=	ஐயோ பாவம்!
அஹோ		
अदृष्टात्मकाः	=	ஆத்மதத்வ ஸாக்ஷாத்காரம் செய்யாதவர்கள்,
அத்³ருஷ்டாத்மகா:		
मिथ्यावादविचारचिन्तनं	=	வீணாக வாதம், விசாரம், சிந்தனம் இவைகளை,
மித்²யாவாத³விசாரசிந்தனம்		
कुर्वन्ति	=	செய்கிறார்கள். அவர்கள்,
குர்வந்தி		
भ्रान्ता एव	=	பிராந்தியில் அகப்பட்டவர்களே தவிர,
ப்⁴ராந்தா ஏவ		
पारगाः	=	கரையேறினவர்கள்,
பாரகா³:		
न	=	அல்ல,
ந		

दृढधियः த்³ருட⁴தி⁴ய:	=	திடமான ஞானமுள்ளவர்கள்,
शिलावत् ஶிலாவத்	=	பாறையைப்போல,
तूष्णीं தூஷ்ணீம்	=	பேசாமல்,
स्थिताः ஸ்தி²தா:	=	இருப்பார்கள்.

வித்வான்களால் செய்யப்படும் ஆத்மா வேறு, அனாத்மா வேறு என்று பகுத்துப் பிரிப்பது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அனாத்மாவென்று தனியாக ஒரு பதார்த்தம் கிடையவே கிடையாது. தனியாகத்தென்படும் ஸ்வபாவத்துடன் அனாத்மா இருந்ததேயானால் அதை விவேசனம் செய்து அதை அஸத்யமென்று தீர்மானிக்க யார்தான் ஸாமர்த்தியமுள்ளவன்? ஐயோ பாவம்! ஆத்ம தத்வ ஸாக்ஷாத்காரம் செய்யாதவர்கள் வீணாக வாதம் விசாரம், சிந்தனம் இவைகளைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் பிராந்தியில் அகப்பட்டவர்களே தவிர, கரையேறினவர்கள் அல்ல. திடமான ஞானமுள்ளவர்கள் பாறையைப்போல பேசாமல் இருப்பார்கள்.

[வேதாந்த விசாரத்தில் இறங்கவேண்டுமானால் அதற்கு முன்னாலேயே விவேகம் வைராக்கியம், சமாதி ஷட்கம், முமுக்ஷா, என்று சொல்லப்படும் நான்கு ஸாதனங்களை ஸம்பாதித்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களேயென்றால் ஆத்மஞானிக்கு இவைகளில் முதல் ஸாதனமான ஆத்மானாத்ம விவேகமே வேண்டாம். ஆத்மா வேறு, அனாத்மா வேறு, என்று தனித்தனி லக்ஷணங்கள் சொல்லி வித்யாஸப்படுத்தி சொல்லவேண்டுமானால் வாஸ்தவத்தில் தனித்தனியே இரண்டு பதார்த்தங்கள் இருக்க வேண்டுமல்லவா? ஆத்மாவைத் தவிர வேறு பதார்த் தமே கிடையாது என்ற நிலையில் அனாத்மா என்பது ஏது? ஆத்மாவை எதிர்பாராமல் அது தனித்து இருக்குமேயானால் அதை கிடையாது; வாஸ்தவமில்லை, என்றெல்லாம் எப்படி யாரால் தான் சொல்லமுடியும்? ஆகையால் இதுமாதிரி வியவஹாரங்களோ, விசாரங்களோ, இவைகளுக்காக புத்தியை செலவழிக்கிறதோ, எல்லாமே அனாவசி யம். ஆனால் ஆத்மக்ஞானமில்லாமலிருப்பவர்கள். இவ்விதம் வீணாக பொழுதுபோக் குவார்கள். ஆத்மக்ஞானம் திடமாயிருப்பவன் இவ்வித வியவஹாரங்கள் யாதொன் றுக்கும் போகாமல் மௌனமாகவே இருந்து விடுவான்.] **(13)**

वस्तुस्थित्यनुरोधतस्त्वहमहो कश्चित् पदार्थो न चा-
प्येवं कोऽपि विभामि संततदृशिर्वाङ्मानसागोचरः ।
निष्पापोऽस्म्यभ्योऽस्म्यहं विगतदुः शङ्काकलङ्कोऽस्म्यहं
संशान्तानुपमानशीतल महः प्रौढप्रकाशोऽस्म्यहम् ॥ १४ ॥

வஸ்துஸ்தி2த்யனுரோத4தஸ்த்வஹமஹோ கஶ்சித் பதா3ர்தோ2ம் ந சா-
ப்யேவம் கோ(அ)பி விபா4மி ஸந்ததத்3ருஶிர் வாங்மானஸாகோ3சர: ।
நிஷ்பாபோ(அ)ஸ்ம்யப4யோ(அ)ஸ்ம்யஹம் விக3தது3: ஶங்கா
கலங்கோ(அ)ஸ்ம்யஹம்
ஸம்ஶாந்தானுபமான ஶீதலமஹ: ப்ரௌட4 ப்ரகாஶோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ॥ 14 ॥

वस्तुस्थित्यनुरोधतः तु **வஸ்துஸ்தி2த்யனுரோத4த: து**	=	வஸ்துக்களுடைய நிலையை அனுஸரித்துத்தானே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
कश्चित् **கஶ்சித்**	=	எவ்வித,
पदार्थः **பதா3ர்த2:**	=	பதார்த்தமாகவும் இருக்கிறேன்,
अहो **அஹோ**	=	என்ன ஆச்சர்யம்!
एवं चापि **ஏவம் சாபி**	=	அப்படியும் (அப்பதார்த்தமாகவும்) (நான்),
न **ந**	=	இல்லை,
संततदृशिः **ஸந்ததத்3ருஶி:**	=	எப்பொழுதும் ஞானஸ்வரூபனாய்,
वाङ्मानसागोचरः **வாங்மானஸாகோ3சர:**	=	வாக்குக்காவது மனஸுக்காவது விஷயமாகாதவனாய்,
कोऽपि **கோ(அ)பி**	=	இன்னவிதம் என்று நிரவசனம் செய்ய முடியாதவனாய்,
विभामि **விபா4மி**	=	நன்கு பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்,
निष्पापः **நிஷ்பாப:**	=	எவ்வித தோஷமும் அற்றவனாக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,
अभयः **அப4ய:**	=	பயமில்லாதவனாக,
अहं **அஹம்**	=	நான்,

अस्मि = இருக்கிறேன்,

அஸ்மி

विगतदु: शङ्काकलङ्क: = துஷ்டமான ஸம்சயமாகிற மாசு அற்றவனுக,

விக³தது³: ஶங்காகலங்க:

अहं = நான்,

அஹம்

अस्मि = இருக்கிறேன்,

அஸ்மி

संशान्तानुपमानशीतल मह: प्रौढप्रकाश: = நன்கு அடங்கினதாய், நிகரற்றதாய்,

ஸம்ஶாந்தானுபமானஶீதல மஹ: ப்ரௌட⁴ப்ரகாஶ: குளுமையாய் உள்ள தேஜஸ்ஸைப் போல மிகவும் பிரகாசமுள்ளவனுய்,

अहं = நான்,

அஹம்

अस्मि = இருக்கிறேன்,

அஸ்மி

வஸ்துக்களுடைய நிலேயை அனுஸரித்துத்தானே நான் எவ்வித பதார்த்தமா கவும் இருக்கிறேன். என்ன ஆச்சர்யம்! அப்படியும் (அப்பதார்த்தமாகவும்) நான் இல்லே. எப்பொழுதும் ஞானஸ்வரூபனுய், வாக்குக்காவது மனஸுக்காவது விஷயமாகாதவனுய், இன்னவிதமென்று நிர்வசனம் செய்ய முடியாதவனுய், நன்கு பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எவ்வித தோஷமும் அற்றவனுக இருக்கிறேன். பயமில்லாதவனுக நான் இருக்கிறேன். துஷ்டமான ஸம்சயமாகிற மாசு அற்றவனுக நான் இருக்கிறேன். நன்கு அடங்கினதாய், நிகரற்றதாய், குளுமையாயுள்ள தேஜஸ் ஸைப்போல மிகவும் பிரகாசமுள்ளவனாக நான் இருக்கிறேன்.

[முன் 4-வது சுலோகத்தில் ஸமுத்திரமானது எப்படி அலே முதலானவையாக அததன் நிலேமைக்குத் தக்கபடி பெயரையும் உருவத்தையும் தரிக்கிறதோ, அப்படியே தான் ஆத்மாவும் தன்னுடைய பிரகாசத்திஞல் வியாபிக்கப்படும் பதார்த்தங்களாக காண்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. ஸமுத்திரம்தான் அலேயாகத்தோன்றுகிறது என்பது வாஸ்தவமாயிருந்தாலும் ஸமுத்திரம் அலேயாகிவிடாது. அதேபோல ஆத்மா பதார்த்தங்களே வியாபிக்கும்போது அவைகளின் பெயரையும் உருவத்தை யும் தரிப்பதிஞல் ஆத்மா அப்பதார்த்தங்கள் ஆகிவிடாது. ஒரு குடத்தில் அடைபட்ட ஆகாசம் குடத்தின் உருவத்தை தரித்தாலும் ஆகாசம் அக்குடமாகவாவது அக்குடத் தின் உருவத்தையுடையதாகவாவது ஆகிவிடாது. இவ்விதமாக ஆத்மா பதார்த்தத் தின் ஆகாரத்தை அனுஸரித்து ஆகாரமுள்ளதாகத் தோன்றினபோதிலும் அப்பதார்த் தமும் ஆகாது அவ்வாகாரமுள்ள தாகவும் ஆகாதென்பது ஆச்சர்யமே ஆகும் பதார்த்த ஸம்பந்தமன்னியில் ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை வர்ணிக்க வாக்குக்கும், சிந்திக்க மனஸுக்கும் சக்தி கிடையாது அது கேவலம் அறிவேயாகும்.] **(14)**

योऽहं पूर्वमितः प्रशान्तकलनः शुद्धोऽस्मि बुद्धोऽस्म्यहं
यस्मान्मत्त इदं समुत्थितमभूदेतन्मया धार्यते ।
मय्येव प्रलयं प्रयाति निरधिष्ठानाय तस्मै सदा
सत्यानन्दचिदात्मकाय विपुलप्रज्ञाय मह्यं नमः ॥ १५ ॥

யோ(அ)ஹம் பூர்வமித: ப்ரஶாந்தகலன: ஶுத்³தோ⁴(அ)ஸ்மி
பு³த்³தோ⁴(அ)ஸ்ம்யஹம்
யஸ்மான் மத்த இத³ம் ஸமுத்தி²தமபூ⁴தே³தன் மயா தா⁴ர்யதே ।
மய்யேவ ப்ரலயம் ப்ரயாதி நிரதி⁴ஷ்டா²னாய தஸ்மை ஸதா³
ஸத்யானந்த³சிதா³த்மகாய விபுலப்ரஜ்ஞாய மஹ்யம் நம: ॥ 15 ॥

यः யஃ	=	எந்த,
अहं அஹம்	=	நான்,
इतः இத:	=	இதற்கு (இப்பிரபஞ்சம் உண்டாவதற்கு),
पूर्वं பூர்வம்	=	முன்னதாக,
प्रशान्तकलनः ப்ரஶாந்தகலன:	=	எவ்வித வியாபாரமும் அடங்கினவனாய் (இருந்தேனோ அந்த நான்),
शुद्धः ஶுத்³த⁴:	=	சுத்தனாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
बुद्धः பு³த்³த⁴:	=	அறிந்தவனாக,
अहं அஹம்	=	நான்,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
यस्मात् யஸ்மாத்	=	எந்த,
मत्तः மத்த:	=	என்னிடமிருந்து,
इदं இத³ம்	=	இது,

समुत्थितं अभूत् = வெளிக்கிளம்பியதாக ஏற்பட்டதோ,
ஸமுத்தி²தம் அபூ⁴த்
एतत् = இது,
ஏதத்
मया = என்னால்,
மயா
धार्यते = தரிக்கப்படுகிறதோ,
தா⁴ர்யதே
मयि एव = என்னிடத்திலேயே,
மயி ஏவ
प्रलयं = லயத்தை,
ப்ரலயம்
प्रयाति = அடைகிறதோ,
ப்ரயாதி
तस्मै = அந்த,
தஸ்மை
निरधिष्ठानाय = தனக்கு வேறு அதிஷ்டானமில்லாதவனாய்,
நிரதி⁴ஷ்டா²னாய
सत्यानन्दचिदात्मकाय = ஸத்யமாயும், ஆனந்தமாயும் ஞானமாயுமுள்ள
ஸத்யானந்த³சிதா³த்மகாய ஸ்வரூபத்தோடுகூடினவனாய்,
विपुलप्रज्ञाय = வியாபகமான அறிவுடையவனாய் இருக்கும்,
விபுலப்ரஜ்ஞாய
मह्यं = எனக்கு,
மஹ்யம்
सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³
नमः = நமஸ்காரம்.
நம:

எந்த நான் இதற்கு (இந்தப் பிரபஞ்சம் உண்டாவதற்கு) முன்னால் எவ்வித வியாபாரமும் அடங்கினவனாய் இருந்தேனோ அந்த நான் சுத்தனாக இருக்கிறேன். அறிந்தவனாக நான் இருக்கிறேன். எந்த என்னிடமிருந்து இது வெளிக்கிளம்பியதாக ஏற்பட்டதோ, இது (எந்த) என்னால் தரிக்கப்படுகிறதோ, என்னிடத்திலேயே லயத்தை அடைகிறதோ, அந்த, தனக்கு வேறு அதிஷ்டானமில்லாதவனாய், ஸத்யமாயும் ஆனந்தமாயும் ஞானமாயுமுள்ள ஸ்வரூபத்தோடு கூடினவனாய் வியாபகமான அறிவுடையவனாய் இருக்கும் எனக்கு எப்பொழுதும் நமஸ்காரம்.

[நாமரூபங்களோடு கூடின பிரபஞ்சமானது தோன்றுவதற்கு முன் நாமரூப மற்று காரண அவஸ்தையான அவ்யக்தம் என்ற மாயையில் அடங்கியும் அந்த மாயையும் பரப்பிரஹ்மத்துடன் ஒன்ருகவே லயித்தும் இருக்கும் ஸமயத்தில் அந்த பிரஹ்மத்தை சுத்தமான ஸத், சுத்தமான சித், என்று மாத்திரமே சொல்ல முடியும். மாயை வெளிக்கிளம்பும்போது அந்த பிரஹ்மமே ஈசுவரன் என்கிற பெயரை அடைகிறது. அந்த மாயையில் அடங்கியுள்ள முக்குணங்களாகிய ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்பவைகளில் ரஜஸ் மேலிடும்போது ஸ்ருஷ்டியும், ஸத்வம் மேலிடும் போது ரக்ஷணமும், தமஸ் மேலிடும்போது உபஸம்ஹாரமும், ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரத்திற்கு விஷயமான பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானமாய், அதாவது அடிப்படை ஆதாரமாய், இருப்பது ஆத்மாவான சுத்த சைதன்ய ஸ்வரூபமான பிரஹ்மமே தான். கயிற்றில் தோன்றும் பாம்பு எதிலிருந்து உண்டாயிற்று என்று கேட்டால் கயிற்றிலிருந்து என்று தான் பதில் சொல்ல முடியும் அப்படியே அந்த பாம்பை இருக்கும்படிச் செய்வது எது என்ருலும் கயிறு என்றே சொல்லவேண்டும் பிற்பாடு வெளிச்சம் வந்த பிறகு அந்த பாம்பு மறையும் போது எங்கே மறைந்தது என்று கேட்டாலும் கயிற்றிலேயேதான் மறைந்தது என்று சொல்லவேண்டும். இவ்விதமாக அந்தப் பாம்பின் உத்பத்திக்கும், ஸ்திதிக்கும், மறைவுக்கும், காரணமாய் இருப்பது கயிறேயாகும் ஆனுலும் இந்த மூன்று தசைகளிலும் கயிறு தன் தன்மையைவிட்டுக் கொஞ்சமேனும் விலகாமல் எவ்வித மாறுதலேயும் அடையாமல் எப்பொழுதும்போல் ஒரே மாதிரியாகவே இருந்து வருகிறது. அப்படியேதான் பிரபஞ்சத்திற்கு அதிஷ்டானமாய், அது தோன்றி இருந்து மறைவதற்கு ஆதாரமாய், தான் தன் தன்மையான ஸச்சிதாநந்த நிலேயிலிருந்து கொஞ்சமேனும் வழுவாமல் எவ்வித மாறுதலேயும் அடையாமல் ஏகரூபமாய் பிரஹ்மம் இருந்து வருகிறது. பிரஹ்மத்தினிடத்தில் பிரபஞ்சம் தோன்றுகிறதே, அதேமாதிரி பிரஹ்மம் தோன்றுவதற்கும் அதற்கும் அதிஷ்டானமாக இன்னென்று உண்டாவென்ற ஸந்தேஹத்திற்கு இடமன்னியில் அதற்கு வேறு அதிஷ்டானம் கிடையாதென்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகிருர். அந்தப் பிரஹ்மமே ஆத்மாவாயிருப்ப தால் ஆத்மாவாகிய தனக்கு நமஸ்காரம் என்று சொன்னுல் பிரஹ்மத்தையே நமஸ்கரித்ததாகும் என்று தாத்பர்யம். மேலும் தன்னேத்தவிர பிரஹ்மம் வேறில் லாததினுல் தனக்கு நமஸ்காரம் செய்ய தன்னே விட வேறு பதார்த்தம் கிடையா தென்பதையும் காட்டுகிருர்.] **(15)**

सत्ताचित्सुखरूपमस्ति सततं नाहं च न त्वं मृषा
नेदं वाऽपि जगत् प्रदृष्टमखिलं नास्तीति जानीहि भोः ।
यत् प्रोक्तं करुणावशात् त्वयि मया तत् सत्यमेतत् स्फुटं
श्रद्धत्स्वानघ शुद्धबुद्धिरसि चेन्मात्रास्तु ते संशयः ॥ १६ ॥

ஸத்தாசித்ஸுக²ரூபமஸ்தி ஸததம் நாஹம் ச ந த்வம் ம்ருஷா
நேத³ம் வா(அ)பி ஜக³த் ப்ரத்³ருஷ்டமகி²லம் நாஸ்தீதி ஜானீஹி போ⁴: ।
யத் ப்ரோக்தம் கருணவஶாத் த்வயி மயா தத் ஸத்யமேதத் ஸ்பு²டம்
ஶ்ரத்³த⁴த்ஸ்வானக⁴ ஶுத்³த⁴பு³த்³தி⁴ரஸி சேன்மாத்ராஸ்து தே ஸம்ஶய: ॥ 16 ॥

सत्ताचित्सुखरूपं ஸத்தாசித்ஸுக2ரூபம்	=	ஸத், சித், ஆனந்தம் என்பதை ஸ்வரூபமாயுடைய ஒரு வஸ்துதான்,
सततं ஸததம்	=	எப்பொழுதும்,
अस्ति அஸ்தி	=	இருக்கிறது,
अहं च அஹம் ச	=	நானும்,
न ந	=	கிடையாது,
त्वं த்வம்	=	நீயும்,
न ந	=	கிடையாது,
मृषा ம்ருஷா	=	இரண்டுமே வாஸ்தவமில்லை,
इदं இத3ம்	=	இந்த,
जगत् वाऽपि ஜக3த் வா(அ)பி	=	ஜகத்தும்,
न ந	=	கிடையாது,
प्रदृष्टं ப்ரத்3ருஷ்டம்	=	நன்றாக பார்க்கப்படும்,
अखिलं அகி2லம்	=	எல்லாம்,
न अस्ति ந அஸ்தி	=	இல்லை,
इति இதி	=	என்று,
जानीहि भोः ஜானீஹி போ4:	=	அறிந்துகொள்ளும்,
मया மயா	=	என்றால்,
करुणावशात् கருணாவஶாத்	=	கருணையினால்,

त्वयि **த்வயி**	=	உம்மிடத்தில்,
यत् **யத்**	=	எது,
प्रोक्तं **ப்ரோக்தம்**	=	சொல்லப்பட்டதோ,
तत् **தத்**	=	அது,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	ஸத்யமே,
अनघ **அனக⁴**	=	பாபமற்றவரே,
शुद्धबुद्धिः **ஶுத்³த⁴பு³த்³தி⁴:**	=	சுத்தமான புத்தியுள்ளவராக,
असि चेत् **அஸி சேத்**	=	இருப்பீரேயானுல்,
एतत् **ஏதத்**	=	இதை,
स्फुटं **ஸ்பு²டம்**	=	நன்கு,
श्रद्धत्स्व **ஶ்ரத்³த⁴த்ஸ்வ**	=	நம்பும்,
अत्र **அத்ர**	=	இந்த விஷயத்தில்,
ते **தே**	=	உமக்கு,
संशयः **ஸம்ஶய:**	=	ஸந்தேஹமானது,
मा अस्तु **மா அஸ்து**	=	வேண்டாம்.

ஸத், சித், ஆனந்தம் என்பதை ஸ்வரூபமாயுடைய ஒரு வஸ்துதான் எப்பொழுதும் இருக்கிறது. நானும் கிடையாது. நீயும் கிடையாது. இரண்டுமே வாஸ்தவமில்லை. இந்த ஜகத்தும் கிடையாது. நன்கு பார்க்கப்படும் எல்லாம் இல்லை என்று அறிந்துகொள்ளும். என்னுல் கருணையினுல் உம்மிடத்தில் எது சொல்லப்பட்டதோ அது வாஸ்தவமே பாபமற்றவரே, சுத்தமான புத்தியுள்ளவராக இருப்பீரேயானுல், இதை நன்கு நம்பும். இந்த விஷயத்தில் உமக்கு ஸந்தேஹம் வேண்டாம்.

[ஜகத்திலிருக்கும் ஸாதாரண அனுபவத்தை கவனிக்கும் போது, பொதுவாக மூன்று பதார்த்தங்கள் இருப்பதாக தெரிகிறது. அனுபவிக்கிறவனுய் சேதனனுய் இருக்கும் நான் என்பது ஒன்று. தன்னைப்போலவே அனுபவிக்கிறவனுகவும் சேதனனுகவும் இருந்துகொண்டு ஆனுல் தன்னைவிட வேறுகத் தோன்றுகிற நீ என்பது இரண்டாவது. அனுபவிக்கப்படுவதாகவும் அசேதனமாகவும் உள்ள "இது" என்பது மூன்றுவது. ஸர்வவியாபகமான சைதன்யத்தை தேஹாதிகளுடன் சேர்த்து அவைகளால் அளக்கப்பட்டதாகச் செய்தால் தான் நான் என்ற வியவஹாரமும் நீ என்கிற வியவஹாரமும் ஏற்படும். அப்படியே அந்த ஸர்வ வியாபகமான சைதன்யத் தில் நாம ரூபங்களைக் கல்பித்து அறியப்படும் தன்மையை ஏற்படுத்தினுல்தான் இது என்கிற வியவஹாரம் ஏற்படும். ஆகையால் இம்மூன்றுவித வியவஹாரமும் கல்பிதமேயானதால் வாஸ்தவமில்லை. இவ்வித வியவஹாரங்களுக்கெல்லாம் அதிஷ்டானமாயும் அவ்வியவஹாரங்களினுல் கட்டுப்படாமல் அதீதமாகவே எப்பொ ழுதும் இருந்துவரும் சைதன்ய ஸ்வரூபம்தான் ஆத்மா. அதுதான் உன்னுடைய ஸ்வரூபம். என்று இவ்விதமாக குரு ஆத்ம தத்வத்தை உபதேசித்துவிட்டு ஆரம்பத் தில் உடனே அனுபவத்திற்கு வராததினுல் நம்பித்தான் ஆகவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துகிறுர். உலகத்தில் ஒருவர் மற்றவருக்கு ஏதேனும் விஷயம் எடுத்துச் சொன்னுல், அதினுல் தனக்கு கியாதி கிடைக்குமா, ஏதேனும் லாபம் கிடைக்குமா, அல்லது உலகத்தில் மதிப்பாவது கிடைக்குமா என்று எண்ணுவதுண்டு. இந்த கியாதி, லாபம், பூஜை, ஒன்றும் ஆத்மக்ஞானிக்குத் தேவை இல்லை. தன்னுல் அனுபவிக்கப் படும் ஆத்மாநந்தத்தை தன்னை அண்டினவனும் அடையட்டுமே என்ற கருணையைத் தவிர அவருக்கு வேறு எண்ணம் கிடையாது. தனக்கு அநுபவித்துத் தெரிந்த விஷயமாகவே யிருப்பதால் நிச்சயமாய்தான் சொல்வது ஸத்யம்தான் என்று உறுதி சொல்கிறுர். தான் சொல்வதில் கொஞ்சமேனும் ஸந்தேஹமில்லாமல் நம்பி அனுஸந்தானம் செய்தால் சிஷ்யனுக்கும் அனுபவ ஸித்தமாக ஆகி அவன் கிருதார் த்தனுவான் என்று தைர்யமாய்ச் சொல்லுகிறுர்.] **(16)**

स्वारस्यैकसुवोध चारुमनसे प्रौढानुभूतिस्त्वियं
दातव्या नतु मोहदग्धकुधिये दुष्टान्तरङ्गाय च ।
येयं रम्यविदर्पितोत्तम शिरःप्राप्ता चकास्ति स्वयं
सा चेन्मर्कट हस्तदेशपतिता किं राजते केतकी ॥ १७ ॥

ஸ்வாரஸ்யைகஸுவோத⁴ சாருமனஸே ப்ரௌடா⁴னுபூ⁴தி ஸ்த்வியம்
தா³தவ்யா நது மோஹத³க்³த⁴குதி⁴யே து³ஷ்டாந்தரங்கா³ய ச ।
யேயம் ரம்யவித³ர்பிதோத்தம ஶிர:ப்ராப்தா சகாஸ்தி ஸ்வயம்
ஸா சேன் மர்கட ஹஸ்ததே³ஶபதிதா கிம் ராஜதே கேதகீ ॥ 17 ॥

स्वारस्यैकसुवोध चारुमनसे = **ஸ்வாரஸ்யைகஸுவோத⁴ சாருமனஸே** தன் ஆத்மாநந்தத்தையே நன்கு அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற அழகான மனஸ் உடையவனுக்கே,

इयं **இயம்**	=	இந்த,
प्रौढानुभूतिः तु **ப்ரௌடா⁴னுபூ⁴தி꞉ து**	=	பிரௌடானுபூதி என்பது,
दातव्या **தா³தவ்யா**	=	கொடுக்கப்படவேண்டியது,
मोहदग्धकुधिये **மோஹத³க்³த⁴குதி⁴யே**	=	மோஹத்தினுல் எரிக்கப்பட்டிருக்கும் கெட்ட புத்தியோடு கூடினவனுக்கோ,
दुष्टान्तरङ्गाय च **து³ஷ்டாந்தரங்கா³ய ச**	=	தோஷமுள்ள ஹ்ருதய முள்ளவனுக்கோ,
नतु **நது**	=	கொடுக்கவே கூடாது,
रम्यविदर्पिता **ரம்யவித³ர்பிதா**	=	எப்படியிருந்தால் நன்றுயிருக்குமென்று அறிந்த ஒருவனுல் கொடுக்கப்பட்டு,
उत्तम शिरःप्राप्ता **உத்தம ஶிர꞉ப்ராப்தா**	=	உத்தமமான சிரஸில் தரிக்கப்பட்டு,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தாஞகவே,
या **யா**	=	எந்த,
इयं **இயம்**	=	இந்த,
केतकी **கேதகீ**	=	தாழம்பூ,
चकास्ति **சகாஸ்தி**	=	பிரகாசிக்கிறதோ,
सा **ஸா**	=	அது,
मर्कट हस्तदेशपतिता चेत् **மர்கட ஹஸ்தத³ேஶபதிதா சேத்**	=	குரங்கின் கைப்பிரதேசத்தில் அகப்பட்டு விட்டதேயானுல்,
राजते किं **ராஜதே கிம்**	=	பிரகாசிக்குமா?

தன் ஆத்மாநந்தத்தையே நன்கு அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற அழகான மனஸ் உடையவனுக்கே இந்த பிரௌடானுபூதி என்பது கொடுக்கப்படவேண்டியது. மோஹத்தினுல் எரிக்கப்பட்டிருக்கும் கெட்டபுத்தியோடு கூடினவனுக்கோ, தோஷமுள்ள ஹ்ருதயமுள்ளவனுக்கோ, கொடுக்கவேகூடாது. எப்படியிருந்தால் நன்றுயிருக்குமென்று அறிந்த ஒருவனுல் கொடுக்கப்பட்டு உத்தமமான சிரஸில் தரிக்கப்பட்டு

தானுகவே எந்த இந்த தாழம்பூ பிரகாசிக்கிறதோ, அது குரங்கின் கைப்பிரதேசத்தில் அகப்பட்டுவிட்டதேயானுல் பிரகாசிக்குமா?

[எந்தப்பதார்த்தமாயிருந்தாலும் அதன் மஹிமையை நன்கு அறிந்தவன் அதை இன்னெருவனுக்குக்கொடுக்க உத்தேசித்தால் வாங்குகிறவன் அதன் பெருமையை அறிந்து ஸந்தோஷமாய் கிரஹித்து, ஆதரவாய் பரிபாலித்து ஆனந்தமாய் அனுபவிக் கக் கூடியவனு என்று தெரிந்தே தான் கொடுப்பது நியாயமாகும். அழகான கேசபாச த்தில் விளங்கவேண்டிய தாழம்பூவை குரங்கின் கையில் கொடுத்து அது அதை கசக்கி விட்டெறியும்படி யாரேனும் ரஸிகன் செய்வானு? அதேமாதிரி ஸகல வேதாந்த ஸாரத்தையும் உள்ளடக்கி, ஸ்வானுபவத்தினுல் உணர்ந்த தத்வத்தை மற்றவர்களும் அனுபவிக்கவேண்டுமென்று கருஊணயுடன் வெளிப்படுத்தி, இருக்கும் இந்த உத்தமமான கிரந்தத்தை அதன் ஸ்வாரஸ்யம் கொஞ்சமேனும் தெரியாத ஜனங்களிடம் கொடுத்தால் அது பிரயோஜனப்படமாட்டாது என்பது மாத்திரம் அல்ல. அவர்கள் அதற்கு துரர்த்தம் செய்து விடுவார்கள். அதைப்பார்க்கும்போது கிரந்தம் இயற்றியவருக்கே மிக்க வருத்தமேற்படும். ஆகையால் இந்த கிரந்தத்தைத் தக்க அதிகாரிகளுக்கே கொடுக்கவேண்டும். அதிகாரியல்லாதார்களுக்கு கொடுத்தால் ஸ்ரீமத் ஆசார்யாருக்கே அபசாரம் செய்ததாக ஆகும். அவ்வபசாரத்திற்கு இடமில்லா மல் ஆத்மக்ஞானத்தில் ஆசையுள்ளவனுய் சுத்த மனஸ்ஸூள்ளவனுய் இருப்பவனி டமேதான் கொடுக்கவேண்டும்.] **(17)**

ப்ரௌடா⁴னுபூ⁴தி꞉ முற்றும்.
